

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2011/89/EU

ze dne 16. listopadu 2011,

kteřou se mění směrnice 98/78/ES, 2002/87/ES, 2006/48/ES a 2009/138/ES, pokud jde o doplňkový dozor nad finančními subjekty ve finančním konglomerátu

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 53 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽¹⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES ze dne 16. prosince 2002 o doplňkovém dozoru nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky ve finančním konglomerátu ⁽³⁾ uděluje příslušným orgánům ve finančním sektoru doplňkové pravomoci a nástroje pro dozor nad skupinami složenými z mnoha regulovaných podniků, které jsou činné v různých odvětvích finančních trhů. Takové skupiny (dále jen „finanční konglomeráty“) jsou vystaveny rizikům (dále jen „skupinová rizika“), jež zahrnují rizika nákazy, kdy se rizika šíří z jednoho konce skupiny na druhý; koncentraci rizik, kdy se stejný typ rizika vyskytne současně v různých částech skupiny; složitost řízení mnoha různých právních subjektů; potenciální střet zájmů; a problém přidělování regulatorního kapitálu všem regulovaným podnikům, které jsou částí finančního konglomerátu, aby se tak zamezilo mnohonásobnému využití kapitálu. Doplňkový dozor by se měl na finanční konglomeráty vztahovat

vedle dohledu na samostatném, konsolidovaném nebo skupinovém základě, aniž by docházelo ke zdvojování či k narušení skupiny, a bez ohledu na právní strukturu skupiny.

- (2) Je vhodné zajistit soulad mezi cíli směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES na jedné straně a směrnicí Rady 73/239/EHS ⁽⁴⁾ a 92/49/EHS ⁽⁵⁾ a směrnicí Evropského parlamentu a Rady 98/78/ES ⁽⁶⁾, 2002/83/ES ⁽⁷⁾, 2004/39/ES ⁽⁸⁾, 2005/68/ES ⁽⁹⁾, 2006/48/ES ⁽¹⁰⁾, 2006/49/ES ⁽¹¹⁾, 2009/65/ES ⁽¹²⁾, 2009/138/ES ⁽¹³⁾ a 2011/61/EU ⁽¹⁴⁾ na straně druhé, a tím umožnit vhodný doplňkový dozor nad pojišťovacími a bankovními skupinami, a to i v případě, kdy tvoří součást smíšené finanční holdingové struktury.

⁽⁴⁾ První směrnice Rady 73/239/EHS ze dne 24. července 1973 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přístupu k činnosti v přímém pojištění jiném než životním a jejího výkonu (Úř. věst. L 228, 16.8.1973, s. 3).

⁽⁵⁾ Směrnice Rady 92/49/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přímého pojištění jiného než životního (třetí směrnice o neživotním pojištění) (Úř. věst. L 228, 11.8.1992, s. 1).

⁽⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/78/ES ze dne 27. října 1998 o doplňkovém dozoru nad pojišťovnami a zajišťovnami v pojišťovací nebo zajišťovací skupině (Úř. věst. L 330, 5.12.1998, s. 1).

⁽⁷⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/83/ES ze dne 5. listopadu 2002 o životním pojištění (Úř. věst. L 345, 19.12.2002, s. 1).

⁽⁸⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů (Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1).

⁽⁹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/68/ES ze dne 16. listopadu 2005 o životním pojištění (Úř. věst. L 323, 9.12.2005, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES ze dne 14. června 2006 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu (Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 1).

⁽¹¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/49/ES ze dne 14. června 2006 o kapitálové přiměřenosti investičních podniků a úvěrových institucí (Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 201).

⁽¹²⁾ Směrnice 2009/65/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP), (Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 32).

⁽¹³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II), (Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů (Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 1).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 62, 26.2.2011, s. 1.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 5. července 2011 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 8. listopadu 2011.

⁽³⁾ Úř. věst. L 35, 11.2.2003, s. 1.

- (3) Je nezbytné, aby byly finanční konglomeráty určovány v Unii podle rozsahu, v jakém jsou vystaveny skupinovým rizikům, na základě společných pokynů vydaných Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro bankovníctví) zřízeným nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010⁽¹⁾, Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro pojišťovnictví a zaměstnanecské penzijní pojištění) zřízeným nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010⁽²⁾ a Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy) zřízeným nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010⁽³⁾ v souladu s článkem 56 nařízení (EU) č. 1093/2010, (EU) č. 1094/2010 a (EU) č. 1095/2010, a to prostřednictvím Společného výboru evropských orgánů dohledu (dále jen „Společný výbor“). Je také velmi důležité, aby se požadavky týkající se upuštění od uplatnění doplňkového dozoru uplatňovaly na základě rizik a v souladu s uvedenými pokyny. To má zvláštní význam v případech větších, mezinárodně fungujících finančních konglomerátů.
- (4) Důsledné a přiměřené monitorování skupinových rizik ve velkých, složitých, mezinárodně fungujících finančních konglomerátech a dohled nad celoskupinovými kapitálovými politikami těchto skupin jsou možné pouze tehdy, když příslušné orgány shromáždí informace o dohledu a naplánují opatření dohledu nad rámcem své vnitrostátní působnosti. Je proto nezbytné, aby příslušné orgány koordinovaly doplňkový dozor nad mezinárodně fungujícími finančními konglomeráty mezi příslušnými orgány, které jsou považovány za nejvhodnější pro výkon doplňkového dozoru nad finančním konglomerátem. Kolegia dotyčných orgánů příslušných pro finanční konglomeráty by měla jednat v souladu s doplňkovou povahou směrnice 2002/87/ES a jako taková by neměla zdvojit ani nahrazovat činnost stávajících odpovědných kolegií, ale měla by spíše přidávat hodnotu k činnosti stávajících kolegií pro bankovní podskupinu a pojišťovací podskupinu v uvedených finančních konglomerátech. Kolegium pro finanční konglomerát by mělo být zřízeno pouze v případě, že není vytvořeno bankovní ani pojišťovací sektorové kolegium orgánů dohledu.
- (5) K zajištění náležitého regulačního dohledu je nezbytné, aby právní, řídicí a organizační strukturu včetně všech regulovaných podniků, neregulovaných dceřiných společností a významných poboček bank, pojišťoven a finančních konglomerátů s přeshraniční činností sledovaly podle potřeby Evropský orgán pro bankovníctví, Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecské penzijní pojištění, Evropský orgán pro cenné papíry a trhy (společně dále jen „evropské orgány dohledu“) a Společný výbor a aby byly tyto informace zpřístupněny dotyčným příslušným orgánům.
- (6) Za účelem zajištění účinného doplňkového dozoru nad regulovanými podniky ve finančním konglomerátu, zejména pokud se sídlo jedné z jeho dceřiných společností nachází v třetí zemi, by podniky, na které se tato směrnice vztahuje, měly zahrnovat všechny podniky, zejména úvěrové instituce se sídlem v třetí zemi, které by potřebovaly povolení, pokud by se jejich sídlo nacházelo v Unii.
- (7) Doplňkový dozor nad velkými, složitými, mezinárodně fungujícími finančními konglomeráty vyžaduje koordinaci v celé Unii, aby přispěl ke stabilitě vnitřního trhu s finančními službami. K tomu se příslušné orgány musí dohodnout na postupech dohledu ve vztahu k těmto finančním konglomerátům. Evropské orgány dohledu by měly vydat v souladu s článkem 56 nařízení (EU) č. 1093/2010, (EU) č. 1094/2010 a (EU) č. 1095/2010, prostřednictvím Společného výboru, společné pokyny pro tyto společné postupy dohledu, a tím zajistit komplexní obezřetnostní rámec nástrojů a pravomocí dohledu dostupných podle směrnice o bankovníctví, pojišťovnictví, cenných papírech a finančních konglomerátech. Pokyny stanovené v směrnici 2002/87/ES by měly odrážet doplňkovou povahu dozoru podle ní a doplňovat dohled nad příslušnými sektory, jak jej stanoví směrnice 73/239/EHS, 92/49/EHS, 98/78/ES, 2002/83/ES, 2004/39/ES, 2006/48/ES, 2006/49/ES, 2009/138/ES a 2011/61/EU.
- (8) Je skutečně zapotřebí monitorovat a kontrolovat potenciální skupinová rizika, jimž jsou finanční konglomeráty vystaveny a která vznikají v důsledku účastí v jiných společnostech. Pro případy, kdy se konkrétní pravomoci dozoru stanovené v směrnici 2002/87/ES zdají být nedostačující, by společenství dohledu mělo vypracovat alternativní metody, jak řešit a adekvátně zohledňovat tato rizika, pokud možno činností evropských orgánů dohledu prostřednictvím Společného výboru. Pokud je účast jediným prvkem pro určení finančního konglomerátu, měly by mít orgány dohledu možnost posoudit, zda je taková skupina vystavena skupinovým rizikům, a případně upustit od potřeby doplňkového dozoru.
- (9) Pokud jde o některé skupinové struktury, v současné krizi byly orgány dohledu ponechány bez pravomocí, neboť režimy stanovené v příslušných směrnících je nutily, aby si zvolily buď sektorově specifický dohled, nebo doplňkový dozor. I když by se měl v souvislosti s prací skupiny G-20 na finančních konglomerátech uskutečnit celkový přezkum směrnice 2002/87/ES, je třeba co nejdříve stanovit nezbytné pravomoci dozoru.
- (10) Je vhodné zajistit soulad mezi cíli směrnice 2002/87/ES a směrnice 98/78/ES. Směrnice 98/78/ES by proto měla být změněna tak, aby definovala a zahrnovala smíšené finanční holdingové společnosti. Aby byl zajištěn včasný

⁽¹⁾ Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12.

⁽²⁾ Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 48.

⁽³⁾ Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84.

a soudržný dohled, měla by být směrnice 98/78/ES změněna bez ohledu na brzký počátek uplatňování směrnice 2009/138/ES, která by měla být změněna za stejným účelem.

- (11) Zatímco zátěžové testy pro bankovní a pojišťovací podskupiny ve finančním konglomerátu by měly být prováděny pravidelně, je na koordinátorovi určeném v souladu se směrnicí 2002/87/ES, aby rozhodl o vhodnosti, parametrech a načasování zátěžového testu pro každý finanční konglomerát jako celek. U zátěžových testů v celé Unii, které provádějí evropské orgány dohledu v jednotlivých sektorech, by mělo být úkolem Společného výboru zajistit, aby tyto zátěžové testy probíhaly konzistentně ve všech jednotlivých sektorech. Z těchto důvodů by evropské orgány dohledu měly mít možnost prostřednictvím Společného výboru vytvářet doplňkové parametry pro celounijní zátěžové testy, a zachytit tak specifická skupinová rizika pro finanční konglomeráty, a mělo by jim být umožněno výsledky těchto testů zveřejnit, pokud to sektorové právní předpisy dovolují. Měly by být zohledněny zkušenosti z předchozích celounijních zátěžových testů. Zátěžové testy by například měly zohledňovat rizika týkající se likvidity a solventnosti finančních konglomerátů.
- (12) Komise by měla dále vypracovat ucelený a přesvědčivý systém dohledu nad finančními konglomeráty. Nadcházející celkový přezkum směrnice 2002/87/ES by měl zahrnovat neregulované subjekty, zejména zvláštní účelové jednotky, a měl by vytvořit možnost pro orgány dohledu na základě hodnocení rizik upustit od uplatnění doplňkového dozoru při určování finančního konglomerátu a současně omezit použití této možnosti upuštění. S ohledem na sektorové směrnice by měl přezkum posoudit i systémově relevantní finanční konglomeráty, jejichž velikost, vzájemná propojenost nebo složitost je činí zvláště zranitelnými. Tyto finanční konglomeráty by měly být určovány analogicky podle vyvíjejících se standardů Rady pro finanční stabilitu a Basilejského výboru pro bankovní dohled. Komise by měla zvážit navržené regulační opatření v této oblasti.
- (13) Je vhodné zajistit soulad mezi cíli směrnice 2002/87/ES a směrnice 2006/48/ES. Směrnice 2006/48/ES by proto měla být změněna tak, aby definovala a zahrnovala smíšené finanční holdingové společnosti.
- (14) Obnovená dostupnost pravomocí na úrovni smíšených finančních holdingových společností znamená, že některá ustanovení směrnic 98/78/ES, 2002/87/ES, 2006/48/ES, nebo 2009/138/ES se na této úrovni uplatní souběžně. Tato ustanovení mohou být vzájemně rovnocenná, zejména pokud jde o kvalitativní prvky přezkumných

postupů dohledu. Například stejné požadavky na způsobilost a odbornost řízení holdingových společností jsou stanoveny ve směrnicích 98/78/ES, 2002/87/ES, 2006/48/ES, a 2009/138/ES. Aby se předešlo překrývání těchto ustanovení a zajistila účinnost dohledu na nejvyšší úrovni, měly by mít orgány dohledu možnost uplatnit určité ustanovení pouze jednou, a tím současně splnit rovnocenné ustanovení ve všech ostatních použitelných směrnicích. Kde ustanovení nemají stejná znění, měla by být považována za rovnocenná, pokud jsou podobná svou podstatou, zejména pokud jde o dohled založený na riziku. Při posuzování rovnocennosti by orgány dohledu měly v kolegiích ve vztahu ke každé použitelné směrnici zkontrolovat, zda byla pokryta její působnost a je dosahováno jejích cílů, aniž by došlo ke snížení standardů v oblasti dohledu. Posuzování rovnocennosti by se mělo moci vyvíjet s ohledem na změny rámců a postupů dohledu. Posuzování rovnocennosti by proto mělo představovat otevřený, neustále se vyvíjející proces. Tento proces by měl umožnit individuální řešení v jednotlivých případech, aby byly zohledněny veškeré podstatné znaky konkrétní skupiny. Pro zajištění konzistentnosti v rámci dohledu nad jednou konkrétní skupinou a pro vytvoření rovných podmínek pro všechny finanční konglomeráty v celé Unii je nezbytná vhodná spolupráce v oblasti dohledu. Za tímto účelem by měly evropské orgány dohledu prostřednictvím Společného výboru vytvořit pokyny pro sblížení postupů posuzování rovnocennosti a pracovat na vydání závazných technických norem.

- (15) Za účelem zdokonalení doplňkového dozoru nad finančními subjekty ve finančním konglomerátu by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o technické úpravy, které je třeba učinit ve směrnici 2002/87/ES s ohledem na definice, přizpůsobení terminologie a metody výpočtu v ní stanovené. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracování aktu v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (16) Jelikož cíle této směrnice, totiž zdokonalení doplňkového dozoru nad finančními subjekty ve finančním konglomerátu, není možné uspokojivě dosáhnout na úrovni členských států, a proto jej může být z důvodu rozsahu nebo účinků této směrnice lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

- (17) Směrnice 98/78/ES, 2002/87/ES, 2006/48/ES a 2009/138/ES by proto měly být změněny,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny směrnice 98/78/ES

Směrnice 98/78/ES se mění takto:

- 1) Článek 1 se mění takto:

- a) písmeno j) se nahrazuje tímto:

„j) „holdingovou pojišťovnou se smíšenou činností mateřský podnik jiný než pojišťovna, pojišťovna z třetí země, zajišťovna, zajišťovna z třetí země, holdingová pojišťovna nebo smíšená finanční holdingová společnost, jehož alespoň jeden dceřiný podnik je pojišťovnou nebo zajišťovnou;“

- b) doplňuje se nové písmeno, které zní:

„m) „smíšenou finanční holdingovou společností smíšená finanční holdingová společnost ve smyslu čl. 2 bodu 15 směrnice 2002/87/ES.“

- 2) V článku 2 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Každá pojišťovna nebo zajišťovna, jejímž mateřským podnikem je holdingová pojišťovna, smíšená finanční holdingová společnost, pojišťovna z třetí země nebo zajišťovna z třetí země, podléhá doplňkovému dozoru vykonávanému způsobem stanoveným v čl. 5 odst. 2 a v člancích 6, 8 a 10.“

- 3) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 2a

Úroveň použití na smíšené finanční holdingové společnosti

1. Vztahují-li se na smíšenou finanční holdingovou společnost rovnocenná ustanovení této směrnice i směrnice 2002/87/ES, zejména pokud jde o dohled založený na riziku, může orgán příslušný k doplňkovému dozoru po konzultaci s ostatními dotýcnými příslušnými orgány použít na tuto smíšenou finanční holdingovou společnost pouze příslušné ustanovení směrnice 2002/87/ES.

2. Vztahují-li se na smíšenou finanční holdingovou společnost rovnocenná ustanovení této směrnice i směrnice 2006/48/ES, zejména pokud jde o dohled založený na riziku, může orgán příslušný k doplňkovému dozoru, po

dohodě s orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě v sektoru bankovníctví a v sektoru investičních služeb, použít pouze ustanovení směrnice vztahující se na nejvýznamnější sektor určený v souladu s čl. 3 odst. 2 směrnice 2002/87/ES.

3. Orgán příslušný k doplňkovému dozoru informuje o rozhodnutích přijatých podle odstavců 1 a 2 Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 (*) a Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 (**). Evropský orgán pro bankovníctví, Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění a Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 (***) vypracují prostřednictvím Společného výboru evropských orgánů dohledu (dále jen „Společný výbor“) pokyny pro sbližování postupů dohledu a vypracují návrh regulačních technických norem, který předloží Komisi do tří let od přijetí uvedených pokynů.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 a nařízení (EU) č. 1095/2010.

(*) Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12.

(**) Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 48.

(***) Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84.“

- 4) V článku 3 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Výkon doplňkového dozoru v souladu s článkem 2 v žádném případě neznamená, že příslušné orgány jsou povinny jednotlivě dohlížet na pojišťovnu z třetí země, zajišťovnu z třetí země, holdingovou pojišťovnu, smíšenou finanční holdingovou společnost nebo holdingovou pojišťovnu se smíšenou činností.“

- 5) V článku 4 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Pokud pojišťovny nebo zajišťovny, kterým bylo vydáno povolení k výkonu činnosti ve dvou či více členských státech, mají za mateřský podnik stejnou holdingovou pojišťovnu, pojišťovnu z třetí země, zajišťovnu z třetí země, smíšenou finanční holdingovou společnost nebo holdingovou pojišťovnu se smíšenou činností, mohou příslušné orgány dotýcných členských států uzavřít dohodu o tom, který z nich bude vykonávat doplňkový dozor.“

6) Článek 10 se nahrazuje tímto:

„Článek 10

Holdingové pojišťovny, smíšené finanční holdingové společnosti, pojišťovny z třetích zemí a zajišťovny z třetích zemí

1. Ve vztahu k čl. 2 odst. 2 členské státy vyžadují, aby se metoda doplňkového dozoru použila v souladu s přílohou II. Výpočet zahrnuje všechny přidružené podniky holdingové pojišťovny, smíšené finanční holdingové společnosti, pojišťovny z třetí země nebo zajišťovny z třetí země.

2. Jestliže příslušné orgány dojdou na základě výpočtu uvedeného v odstavci 1 k závěru, že solventnost dceřiné pojišťovny nebo zajišťovny holdingové pojišťovny, smíšené finanční holdingové společnosti, pojišťovny z třetí země nebo zajišťovny z třetí země je nebo může být ohrožena, přijmou vhodná opatření na úrovni dané pojišťovny nebo zajišťovny.“

7) Přílohy I a II se mění v souladu s přílohou I této směrnice.

Článek 2

Změny směrnice 2002/87/ES

Směrnice 2002/87/ES se mění takto:

1) Články 1 a 2 se nahrazují tímto:

„Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví pravidla pro doplňkový dozor nad regulovanými podniky, které obdržely povolení podle článku 6 směrnice 73/239/EHS, článku 4 směrnice 2002/83/ES (*), článku 5 směrnice 2004/39/ES (**), článku 3 směrnice 2005/68/ES (***), článku 6 směrnice 2006/48/ES (****), článku 5 směrnice 2009/65/ES (*****), článku 14 směrnice 2009/138/ES (*****) nebo článků 6 až 11 směrnice 2011/61/EU (*****) a které jsou součástí finančního konglomerátu.

Tato směrnice rovněž mění související sektorové předpisy, které se vztahují na podniky regulované uvedenými směrnici.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

1) „úvěrovou institucí“ úvěrová instituce ve smyslu čl. 4 bodu 1 směrnice 2006/48/ES;

2) „pojišťovnou“ pojišťovna ve smyslu čl. 13 bodů 1, 2 a 3 směrnice 2009/138/ES;

3) „investičním podnikem“ investiční podnik ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 směrnice 2004/39/ES, včetně podniků uvedených v čl. 3 odst. 1 písm. d) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/49/ES ze dne 14. června 2006 o kapitálové přiměřenosti investičních podniků a úvěrových institucí (*****), nebo podnik se sídlem v třetí zemi, který by musel mít povolení podle směrnice 2004/39/ES, kdyby se jeho sídlo nacházelo v Unii;

4) „regulovaným podnikem“ úvěrová instituce, pojišťovna, zajišťovna, investiční podnik, společnost spravující aktiva nebo správce alternativního investičního fondu;

5) „společností spravující aktiva“ správcovská společnost ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. b) směrnice 2009/65/ES nebo podnik se sídlem v třetí zemi, který by musel mít povolení podle uvedené směrnice, kdyby se jeho sídlo nacházelo v Unii;

5a) „správcem alternativních investičních fondů“ správce alternativních investičních fondů ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. b), l) a ab) směrnice 2011/61/EU nebo podnik se sídlem v třetí zemi, který by musel mít povolení podle uvedené směrnice, kdyby se jeho sídlo nacházelo v Unii;

6) „zajišťovnou“ zajišťovna ve smyslu čl. 13 bodu 4, 5 nebo 6 směrnice 2009/138/ES nebo zvláštní účelová jednotka ve smyslu čl. 13 bodu 26 uvedené směrnice;

7) „sektorovými předpisy“ právní předpisy Unie týkající se obezřetnostního dohledu nad regulovanými podniky, zejména směrnice 2004/39/ES, 2006/48/ES, 2006/49/ES a 2009/138/ES;

8) „finančním sektorem“ sektor složený z jednoho nebo více těchto podniků:

a) úvěrová instituce, finanční instituce nebo podnik pomocných bankovních služeb ve smyslu čl. 4 bodu 1, 5 nebo 21 směrnice 2006/48/ES (dále souhrnně „sektor bankovníctví“);

b) pojišťovna, zajišťovna nebo pojišťovací holdingová společnost ve smyslu čl. 13 bodu 1, 2, 4 nebo 5 nebo čl. 212 odst. 1 písm. f) směrnice 2009/138/ES (dále souhrnně „pojišťovací sektor“);

- c) investiční podnik ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) směrnice 2006/49/ES (dále souhrnně ‚sektor investičních služeb‘);
- 9) ‚mateřským podnikem‘ mateřský podnik ve smyslu článku 1 sedmé směrnice Rady 83/349/EHS ze dne 13. června 1983 o konsolidovaných účetních závěrkách (*****) nebo jakýkoli podnik, který podle názoru příslušných orgánů fakticky vykonává dominantní vliv nad jiným podnikem;
- 10) ‚dceřiným podnikem‘ dceřiný podnik ve smyslu článku 1 směrnice 83/349/EHS nebo jakýkoli podnik, nad nímž podle názoru příslušných orgánů fakticky vykonává dominantní vliv mateřský podnik, nebo jakýkoli dceřiný podnik takového dceřiného podniku;
- 11) ‚účástí‘ účast ve smyslu první věty článku 17 čtvrté směrnice Rady 78/660/EHS ze dne 25. července 1978 o ročních účetních závěrkách některých forem společností (*****) nebo přímé či nepřímé držení nejméně 20 % hlasovacích práv nebo základního kapitálu podniku;
- 12) ‚skupinou‘ skupina podniků, která se skládá z mateřského podniku, jeho dceřiných podniků a podniků, ve kterých drží mateřský podnik nebo jeho dceřiné podniky účast, nebo podniků vzájemně propojených ve smyslu čl. 12 odst. 1 směrnice 83/349/EHS, včetně jakékoli její podskupiny;
- 12a) ‚kontrolou‘ vztah mezi mateřským podnikem a dceřiným podnikem podle článku 1 směrnice 83/349/EHS nebo podobný vztah mezi fyzickou či právnickou osobou a podnikem;
- 13) ‚úzkým propojením‘ stav, kdy jsou dvě nebo více fyzických či právnických osob spojeny kontrolou nebo účastí, nebo stav, v němž jsou dvě nebo více fyzických či právnických osob trvale vázány k téže osobě vztahem kontroly;
- 14) ‚finančním konglomerátem‘ skupina nebo podskupina, kde regulovaný podnik je v čele skupiny nebo podskupiny nebo kde nejméně jeden z dceřiných podniků ve skupině nebo podskupině je regulovaným podnikem a která splňuje tyto podmínky:
- a) pokud je regulovaný podnik v čele skupiny nebo podskupiny:
- i) tento podnik je buď mateřským podnikem podniku ve finančním sektoru, podnikem, který má účast v podniku ve finančním sektoru, nebo podnikem propojeným s podnikem ve finančním sektoru vztahem ve smyslu čl. 12 odst. 1 směrnice 83/349/EHS,
- ii) nejméně jeden podnik ve skupině nebo podskupině je činný v pojišťovacím sektoru a nejméně jeden v sektoru bankovníctví nebo v sektoru investičních služeb a
- iii) konsolidované nebo agregované činnosti podniků ve skupině nebo podskupině v pojišťovacím sektoru a konsolidované nebo agregované činnosti podniků v sektoru bankovníctví a sektoru investičních služeb jsou významné ve smyslu čl. 3 odst. 2 nebo 3 této směrnice, nebo
- b) pokud v čele skupiny nebo podskupiny nestojí žádný regulovaný podnik:
- i) probíhá činnost skupiny nebo podskupiny hlavně ve finančním sektoru ve smyslu čl. 3 odst. 1 této směrnice,
- ii) nejméně jeden podnik ve skupině nebo podskupině je činný v pojišťovacím sektoru a nejméně jeden v sektoru bankovníctví nebo v sektoru investičních služeb a
- iii) konsolidované nebo agregované činnosti podniků ve skupině nebo podskupině v pojišťovacím sektoru a konsolidované nebo agregované činnosti podniků v sektoru bankovníctví a sektoru investičních služeb jsou významné ve smyslu čl. 3 odst. 2 nebo 3 této směrnice;
- 15) ‚smíšenou finanční holdingovou společností‘ mateřský podnik jiný než regulovaný podnik, který společně se svými dceřinými podniky, z nichž nejméně jeden je regulovaným podnikem se sídlem v Unii, a jinými podniky tvoří finanční konglomerát;
- 16) ‚příslušnými orgány‘ vnitrostátní orgány členských států, které jsou právním předpisem oprávněny k dohledu nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami, zajišťovnami, investičními podniky, společnostmi spravujícími aktiva nebo správci alternativních investičních fondů, ať nad jednotlivými podniky nebo nad celou skupinou;

17) „dotyčnými příslušnými orgány“:

- a) příslušné orgány členských států pověřené sektorovým dohledem v rámci celé skupiny nad kterýmkoli z regulovaných podniků ve finančním konglomerátu, především nad nejvyšším mateřským podnikem sektoru;
- b) koordinátor určený v souladu s článkem 10, pokud se liší od orgánů uvedených v písmenu a);
- c) případně jiné příslušné orgány dotčené podle názoru orgánů uvedených v písmenech a) a b);

18) „transakcemi uvnitř skupiny“ všechny transakce, kterými regulované podniky v rámci finančního konglomerátu závisí přímo či nepřímo na jiných podnicích ve stejné skupině nebo na jakékoli fyzické či právnické osobě spojené s podniky v této skupině úzkým propojením, pokud jde o splnění závazku smluvního či mimosmluvního, ať už za úplatu či nikoli;

19) „koncentrací rizik“ veškerá rizika potenciální ztráty, která jsou dostatečně velká k tomu, aby ohrozila solventnost regulovaných podniků ve finančním konglomerátu nebo jejich finanční situaci obecně; důvodem těchto rizik může být riziko výpadku protistrany neboli úvěrové riziko, investiční riziko, pojišťovací riziko, tržní riziko, jiná rizika nebo kombinace či vzájemné působení těchto rizik.

Než vstoupí v platnost regulační technické normy přijaté v souladu s čl. 21a odst. 1 písm. b), názor uvedený v bodě 17 písm. c) tohoto článku přihlíží zejména k tržnímu podílu regulovaných podniků ve finančním konglomerátu v jiných členských státech, zejména pokud přesáhne 5 %, a k významu ve finančním konglomerátu u jakéhokoli regulovaného podniku usazeného v jiném členském státě.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/83/ES ze dne 5. listopadu 2002 o životním pojištění (Úř. věst. L 345, 19.12.2002, s. 1).

(**) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů (Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1).

(***) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/68/ES ze dne 16. listopadu 2005 o zajištění (Úř. věst. L 323, 9.12.2005, s. 1).

(****) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES ze dne 14. června 2006 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu (Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 1).

(*****) Směrnice 2009/65/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 32).

(*****) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) (Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1).

(*****) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů (Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 1).

(*****) Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 201.

(*****) Úř. věst. L 193, 18.7.1983, s. 1.

(*****) Úř. věst. L 222, 14.8.1978, s. 11.“

2) Článek 3 se mění takto:

a) odstavce 1, 2 a 3 se nahrazují tímto:

„1. Pro určení toho, zda činnosti skupiny probíhají hlavně ve finančním sektoru ve smyslu čl. 2 bodu 14 písm. b) podbodu i), by měl ukazatel poměru bilanční sumy regulovaných a neregulovaných podniků finančního sektoru ve skupině k bilanční sumě skupiny jako celku přesáhnout 40 %.

2. Pro účely určení toho, zda činnosti v různých finančních sektorech jsou významné ve smyslu čl. 2 bodu 14 písm. a) podbodu iii) a písm. b) podbodu iii), by měl pro každý finanční sektor průměr poměru bilanční sumy tohoto finančního sektoru k bilanční sumě podniků finančního sektoru ve skupině a poměr požadované míry solventnosti ve stejném finančním sektoru k celkové požadované solventnosti podniků finančního sektoru ve skupině přesáhnout 10 %.

Pro účely této směrnice je nejmenším finančním sektorem ve finančním konglomerátu sektor s nejnižším průměrem a nejvýznamnější finanční sektor ve finančním konglomerátu je sektor s nejvyšším průměrem. Pro účely výpočtu průměru a pro měření nejmenších a nejvýznamnějších finančních sektorů se sektor bankovníctví a sektor investičních služeb posuzují společně.

Společnosti spravující aktiva se přičítají k sektoru, do něhož patří v rámci skupiny. Pokud nepatří výhradně do jednoho sektoru v rámci skupiny, přičítají se k nejmenšímu finančnímu sektoru.

Správci alternativních investičních fondů se přičítají k sektoru, do něhož patří v rámci skupiny. Pokud nepatří výhradně do jednoho sektoru v rámci skupiny, přičítají se k nejmenšímu finančnímu sektoru.

3. Mezisektorové činnosti se rovněž považují za významné ve smyslu čl. 2 bodu 14 písm. a) podbodů iii) nebo písm. b) podbodů iii), pokud bilanční suma nejmenšího finančního sektoru ve skupině přesáhne 6 miliard EUR.

Pokud skupina nedosáhne prahové hodnoty uvedené v odstavci 2 tohoto článku, mohou dotyčné příslušné orgány společně rozhodnout, že nebudou skupinu považovat za finanční konglomerát. Mohou rovněž rozhodnout, že nepoužijí články 7, 8 nebo 9, pokud se domnívají, že zahrnutí skupiny do působnosti této směrnice nebo použití těchto ustanovení není nezbytné nebo by bylo nevhodné či zavádějící vzhledem k cílům doplňkového dozoru.

Rozhodnutí přijatá v souladu s tímto odstavcem se oznamují ostatním příslušným orgánům a příslušné orgány je, kromě výjimečných případů, zveřejní.

3a. Pokud skupina dosáhne prahové hodnoty uvedené v odstavci 2 tohoto článku, avšak nejmenší sektor nepřesáhne 6 miliard EUR, mohou dotyčné příslušné orgány společně rozhodnout, že nebudou skupinu považovat za finanční konglomerát. Mohou rovněž rozhodnout, že nepoužijí články 7, 8 nebo 9, pokud se domnívají, že zahrnutí skupiny do působnosti této směrnice nebo použití těchto ustanovení není nezbytné nebo by bylo nevhodné či zavádějící vzhledem k cílům doplňkového dozoru.

Rozhodnutí přijatá v souladu s tímto odstavcem se oznamují ostatním příslušným orgánům a příslušné orgány je, kromě výjimečných případů, zveřejní.;

b) odstavec 4 se mění takto:

i) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) vyloučit podnik při výpočtu poměrů v případech uvedených v čl. 6 odst. 5 s výjimkou případu, kdy se přemístil z členského státu do třetí země a existují důkazy, že změnil sídlo s cílem vyhnout se regulaci.“;

ii) doplňuje se nové písmeno, které zní:

„c) vyloučit jednu nebo více účastí v menším sektoru, pokud jsou tyto účasti rozhodující pro určení finančního konglomerátu a společně mají zanedbatelný význam z hlediska cílů doplňkového dozoru.“;

c) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Pro účely odstavců 1 a 2 mohou dotyčné příslušné orgány ve výjimečných případech a společně nahradit kritérium odvozené od bilanční sumy jedním

nebo více následujícími parametry nebo přidat jeden nebo více těchto parametrů, pokud se domnívají, že tyto parametry mají zvláštní význam pro účely doplňkového dozoru podle této směrnice: struktura příjmů, mimobilanční činnosti, celkový objem spravovaných aktiv.“;

d) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„8. Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 (*), Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 (**) a Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 (***) (společně dále jen „evropské orgány dohledu“) vydají prostřednictvím Společného výboru evropských orgánů dohledu (dále jen „Společný výbor“) společné pokyny pro sblížení postupů dohledu, pokud jde o uplatňování odstavců 2, 3, 3a, 4 a 5 tohoto článku.

9. Příslušné orgány každoročně znovu posoudí možnost upuštění od uplatnění doplňkového dozoru a provedou přezkum kvantitativních ukazatelů stanovených v tomto článku a hodnocení na základě rizik uplatňovaných pro finanční skupiny.

(*) Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12.

(**) Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 48.

(***) Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84.“

3) Článek 4 se mění takto:

a) v odstavci 1 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Za tímto účelem:

— příslušné orgány, které povolily regulované podniky ve skupině, úzce spolupracují,

— pokud se příslušný orgán domnívá, že regulovaný podnik povolený tímto příslušným orgánem je členem skupiny, jež může být finančním konglomerátem a jež dosud nebyla určena podle této směrnice, sdělí tento názor ostatním dotčeným příslušným orgánům a Společnému výboru.“;

b) v odstavci 2 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Koordinátor rovněž informuje příslušné orgány, které povolily regulované podniky ve skupině, příslušné orgány členského státu, ve kterém má sídlo smíšená finanční holdingová společnost, a Společný výbor.“;

- c) odstavec 3 se nahrazuje tímto:
- „3. Společný výbor na své internetové stránce zveřejní a aktualizuje seznam finančních konglomerátů definovaných podle čl. 2 bodu 14. Tyto informace jsou dostupné pomocí hypertextového odkazu na internetových stránkách každého z evropských orgánů dohledu.
- Název každého regulovaného podniku uvedeného v článku 1, jenž tvoří součást finančního konglomerátu, je uveden na seznamu, který Společný výbor zveřejní a aktualizuje na svých internetových stránkách.“
- 4) Článek 5 se mění takto:
- a) v odstavci 2 se písmeno b) nahrazuje tímto:
- „b) každý regulovaný podnik, jehož mateřským podnikem je smíšená finanční holdingová společnost, která má sídlo v Unii;“
- b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:
- „3. Každý regulovaný podnik, který nepodléhá doplňkovému dozoru v souladu s odstavcem 2 a jehož mateřským podnikem je regulovaný podnik nebo smíšená finanční holdingová společnost se sídlem v třetí zemi, podléhá doplňkovému dozoru na úrovni finančního konglomerátu v rozsahu a způsobem stanoveným v článku 18.“
- c) v odstavci 4 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:
- „Aby byl takový doplňkový dozor uplatněn, musí být alespoň jeden z podniků regulovaných podnikem podle článku 1 a musí být splněny podmínky stanovené v čl. 2 bodě 14 písm. a) podbodě ii) nebo písm. b) podbodě ii) a písm. a) podbodě iii) nebo písm. b) podbodě iii). Dotyčné příslušné orgány přijímají rozhodnutí s přihlédnutím k cílům doplňkového dozoru stanoveným touto směrnicí.“
- 5) V článku 6 se odstavce 3 a 4 nahrazují tímto:
- „3. Pro účely výpočtu požadavku kapitálové přiměřenosti uvedeného v odst. 2 prvním pododstavci se do působnosti doplňkového dozoru v souladu s přílohou I zahrnují tyto podniky:
- a) úvěrová instituce, finanční instituce nebo podnik pomocných bankovních služeb;
- b) pojišťovna, zajišťovna nebo pojišťovací holdingová společnost;
- c) investiční podnik;
- d) smíšená finanční holdingová společnost.
4. Při výpočtu doplňkového požadavku kapitálové přiměřenosti u finančního konglomerátu pomocí metody 1 (účetní konsolidace) uvedené v příloze I této směrnice se vlastní kapitál a požadavky solventnosti podniků ve skupině vypočítají na základě odpovídajících sektorových předpisů pro formu a rozsah konsolidace, stanovených zejména v člancích 133 a 134 směrnice 2006/48/ES a v článku 221 směrnice 2009/138/ES.
- Při použití metody 2 (odpočet a agregace) uvedené v příloze I bere výpočet v úvahu poměrný podíl upsaného základního kapitálu, který přímo nebo nepřímo drží mateřský podnik nebo podnik, který drží účast v jiném podniku skupiny.“
- 6) Článek 7 se mění takto:
- a) odstavec 3 se nahrazuje tímto:
- „3. Až do další koordinace právních předpisů Unie mohou členské státy stanovit kvantitativní limity jakékoli koncentrace rizik na úrovni finančního konglomerátu, povolit svým příslušným orgánům, aby takové limity stanovily, nebo přijmout jiná opatření dohledu, která by umožňovala dosáhnout cílů doplňkového dozoru v tomto ohledu.“
- b) doplňuje se nový odstavec, který zní:
- „5. Evropské orgány dohledu vydají prostřednictvím Společného výboru společné pokyny pro sblížení postupů dohledu, pokud jde o uplatňování doplňkového dozoru nad koncentrací rizik podle odstavců 1 až 4 tohoto článku. Tyto pokyny zajistí, aby uplatňování nástrojů dohledu stanovených v tomto článku bylo v souladu s uplatňováním článků 106 až 118 směrnice 2006/48/ES a článku 244 směrnice 2009/138/ES, a zabránilo se tak zdvojení dohledu. Vydají konkrétní společné pokyny pro uplatňování odstavců 1 až 4 tohoto článku na účasti finančních konglomerátů v případech, kdy vnitrostátní právo obchodních společností brání uplatňování čl. 14 odst. 2 této směrnice.“
- 7) Článek 8 se mění takto:
- a) odstavec 3 se nahrazuje tímto:
- „3. Až do další koordinace právních předpisů Unie mohou členské státy stanovit kvantitativní limity nebo kvalitativní požadavky pro transakce uvnitř skupiny u regulovaných podniků ve finančním konglomerátu, povolit svým příslušným orgánům, aby takové limity nebo požadavky stanovily, nebo přijmout jiná opatření dohledu, která by umožňovala dosáhnout cílů doplňkového dozoru v tomto ohledu.“

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„5. Evropské orgány dohledu vydají prostřednictvím Společného výboru společné pokyny pro sblížení postupů dohledu, pokud jde o uplatňování doplňkového dozoru nad transakcemi uvnitř skupiny podle odstavců 1 až 4 tohoto článku. Tyto pokyny zajistí, aby uplatňování nástrojů dohledu stanovených v tomto článku bylo v souladu s uplatňováním článku 245 směrnice 2009/138/ES, a zabránilo tak zdvojení dohledu. Vydají konkrétní společné pokyny pro uplatňování odstavců 1 až 4 tohoto článku na účasti finančních konglomerátů v případech, kdy vnitrostátní právo obchodních společností brání uplatňování čl. 14 odst. 2 této směrnice.“

8) Článek 9 se mění takto:

a) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Členské státy zajistí, aby všech podniků zahrnutých do doplňkového dozoru podle článku 5 existovaly vhodné mechanismy vnitřní kontroly pro zpracování všech údajů a informací, které by mohly mít význam pro účely doplňkového dozoru.“

Členské státy vyžadují, aby regulované podniky na úrovni finančního konglomerátu pravidelně poskytovaly příslušnému orgánu informace o své právní, řídicí a organizační struktuře, včetně všech regulovaných podniků, neregulovaných dceřiných společností a významných poboček.

Členské státy vyžadují, aby regulované podniky každoročně zveřejňovaly na úrovni finančního konglomerátu, buď v plném rozsahu nebo prostřednictvím odkazů na rovnocenné informace, popis své právní, řídicí a organizační struktury.“

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„6. Příslušné orgány sjednotí uplatňování doplňkového dozoru nad mechanismy vnitřní kontroly a postupy řízení rizik stanovenými v tomto článku s přezkumnými postupy dohledu stanovenými v článku 124 směrnice 2006/48/ES a článku 248 směrnice 2009/138/ES. Za tímto účelem evropské orgány dohledu vydají prostřednictvím Společného výboru společné pokyny pro sblížení postupů dohledu, pokud jde o uplatňování doplňkového dozoru nad mechanismy vnitřní kontroly a postupy řízení rizik stanovenými v tomto článku, a nad souladem s přezkumnými postupy dohledu stanovenými v článku 124 směrnice 2006/48/ES a článku 248 směrnice 2009/138/ES. Vydají konkrétní společné pokyny pro uplatňování tohoto článku na účasti finančních

konglomerátů v případech, kdy vnitrostátní právo obchodních společností brání uplatňování čl. 14 odst. 2 této směrnice.“

9) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 9b

Zátěžové testy

1. Členské státy mohou požadovat, aby koordinátor zajistil vhodné a pravidelné zátěžové testy finančních konglomerátů. Vyžadují, aby dotyčné příslušné orgány s koordinátorem plně spolupracovaly.

2. Pro účely zátěžových testů prováděných v celé Unii mohou evropské orgány dohledu prostřednictvím Společného výboru a ve spolupráci s Evropskou radou pro systémová rizika, zřízenou nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1092/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o makroobezřetnostním dohledu nad finančním systémem na úrovni Evropské unie a o zřízení Evropské rady pro systémová rizika (*), vypracovat v souladu s nařízením (EU) č. 1093/2010, nařízením (EU) č. 1094/2010 a nařízením (EU) č. 1095/2010 doplňkové parametry pro zátěžové testy, které zachytí specifická rizika spojená s finančními konglomeráty. Koordinátor sdělí výsledky zátěžových testů Společnému výboru.

(*) Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 1.“

10) V čl. 10 odst. 2 se písmeno b) mění takto:

a) v bodě ii) se první odstavec nahrazuje tímto:

„ii) v případě, že nejméně dva regulované podniky se sídlem v Unii mají za mateřský podnik stejnou smíšenou finanční holdingovou společnost a jeden z těchto podniků byl povolen v členském státě, ve kterém má sídlo smíšená finanční holdingová společnost, vykonává úlohu koordinátora příslušný orgán tohoto členského státu, který povolil tento regulovaný podnik.“;

b) bod iii) se nahrazuje tímto:

„iii) v případě, že nejméně dva regulované podniky se sídlem v Unii mají za mateřský podnik stejnou smíšenou finanční holdingovou společnost a žádný z těchto podniků nebyl povolen v členském státě, ve kterém má sídlo smíšená finanční holdingová společnost, vykonává úlohu koordinátora příslušný orgán, který povolil regulovaný podnik s nejvyšší bilanční sumou v nejvýznamnějším finančním sektoru.“;

11) Článek 11 se mění takto:

a) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Aniž je dotčena možnost přenesení konkrétních pravomocí dohledu a odpovědností dohledu stanovená legislativními akty Unie, nejsou existencí koordinátora pověřeného zvláštěními úkoly doplňkového dozoru nad regulovanými podniky ve finančním konglomerátu dotčeny úkoly a odpovědnost příslušných orgánů podle sektorových předpisů.“;

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„4. Požadovaná spolupráce podle tohoto oddílu a plnění úkolů uvedených v odstavcích 1, 2 a 3 tohoto článku a v článku 12 a s výhradou dodržení požadavků důvěrnosti a práva Unie, vhodné koordinace a případné spolupráce s relevantními orgány dohledu třetích zemí probíhají prostřednictvím kolegií zřízených podle článku 131a směrnice 2006/48/ES nebo čl. 248 odst. 2 směrnice 2009/138/ES.“

Koordináční dohody podle odst. 1 druhého pododstavce tohoto článku se zohlední samostatně v písemné dohodě o koordinaci uzavřené podle článku 131 směrnice 2006/48/ES nebo článku 248 směrnice 2009/138/ES. Koordinátor, jako předseda kolegia zřízeného podle článku 131a směrnice 2006/48/ES nebo čl. 248 odst. 2 směrnice 2009/138/ES, rozhodne, které další příslušné orgány se jednání nebo jiné činnosti tohoto kolegia zúčastní.“

12) V čl. 12 odst. 1 druhém pododstavci se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) určení právní, řídicí a organizační struktury skupiny, včetně všech regulovaných podniků, neregulovaných dceřiných společností a významných poboček, držitelů kvalifikovaných účastí na nejvyšší mateřské úrovni a příslušných orgánů regulovaných podniků ve skupině.“;

13) V článku 12a se doplňuje nový odstavec, který zní:

„3. Koordinátoři poskytnou Společnému výboru informace podle čl. 9 odst. 4 a čl. 12 odst. 1 druhého pododstavce písm. a). Společný výbor zpřístupní příslušným orgánům informace o právní, řídicí a organizační struktuře finančních konglomerátů.“

14) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 12b

Společné pokyny

1. Evropské orgány dohledu vypracují prostřednictvím Společného výboru společné pokyny k tomu, jak má příslušný orgán provádět hodnocení finančních konglomerátů na základě rizik. Tyto pokyny zejména zajistí, aby hodnocení na základě rizik zahrnovalo vhodné nástroje k posuzování skupinových rizik pro finanční konglomeráty.

2. Evropské orgány dohledu vydají prostřednictvím Společného výboru společné pokyny zaměřené na vypracování postupů dohledu, které umožňují doplňkový dozor nad smíšenými finančními holdingovými společnostmi, aby se náležitě doplnil skupinový dohled podle směrnic 98/78/ES a 2009/138/ES, nebo případně dohled na konsolidovaném základě podle směrnice 2006/48/ES. Tyto pokyny umožní, aby byla do dohledu začleněna všechna příslušná rizika a zároveň se odstranilo jakékoli potenciální překrývání dohledu a obezřetnosti.“

15) Článek 18 se mění takto:

a) nadpis se nahrazuje tímto:

„Mateřské podniky se sídlem v třetí zemi“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Příslušné orgány mohou použít jiné metody, které zajistí patřičný doplňkový dozor nad regulovanými podniky ve finančním konglomerátu. Tyto metody musí schválit koordinátor po konzultaci s ostatními dotyčnými příslušnými orgány. Příslušné orgány mohou zejména požadovat zřízení smíšené finanční holdingové společnosti se sídlem v Unii a uplatňovat tuto směrnici na regulované podniky ve finančním konglomerátu, v jehož čele stojí tato holdingová společnost. Příslušné orgány zajistí, aby tyto metody plnily cíl doplňkového dozoru podle této směrnice, a uvědomí o nich ostatní zúčastněné příslušné orgány a Komisi.“

16) Článek 19 se nahrazuje tímto:

„Článek 19

Spolupráce s příslušnými orgány třetích zemí

Ustanovení čl. 39 odst. 1 a 2 směrnice 2006/48/ES, článek 10a směrnice 98/78/ES a článek 264 směrnice 2009/138/ES se použijí obdobně na sjednávání dohod s jednou nebo více třetími zeměmi o způsobech výkonu doplňkového dozoru nad regulovanými podniky ve finančním konglomerátu.“

17) Nadpis kapitoly III se nahrazuje tímto:

„AKTY V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI A PROVÁDĚCÍ OPATŘENÍ“.

18) Článek 20 se nahrazuje tímto:

„Článek 20

Pravomoci svěřené Komisi

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 21c týkající se technických úprav, které je třeba učinit v této směrnici v těchto oblastech:

- a) přesnější formulování definic uvedených v článku 2 tak, aby byl pro uplatňování této směrnice brán zřetel na vývoj finančních trhů;
- b) přizpůsobení terminologie a definic v této směrnici v souladu s následnými akty Unie o regulovaných podnicích a jiných souvisejících otázkách;
- c) přesnější definice metod výpočtu uvedených v příloze I, aby byl brán zřetel na vývoj finančních trhů a technik obezpečnostního dohledu.

Tato opatření nezahrnují předmět přenesených pravomocí svěřených Komisi ve vztahu k položkám uvedeným v článku 21a.“

19) V článku 21 se zrušují odstavce 2, 3 a 5.

20) Článek 21a se mění takto:

- a) v odst. 1 prvním pododstavci se doplňuje nové písmeno, které zní:

„d) čl. 6 odst. 2 pro zajištění jednotného formátu zpráv (s pokyny) a frekvenci a případně lhůty pro jejich podávání.“;

- b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. V zájmu zajištění jednotného uplatňování článků 2, 7 a 8 a přílohy II vypracují evropské orgány dohledu prostřednictvím Společného výboru návrh regulačních technických norem s cílem zavést přesnější formulaci definic stanovených v článku 2 a koordinovat předpisy přijaté v souladu s články 7 a 8 a přílohou II.

Společný výbor předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 1. ledna 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 a nařízení (EU) č. 1095/2010.“;

c) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„3. Do dvou let od přijetí prováděcích technických norem podle odst. 2 písm. a) vyžadují členské státy jednotný formát zpráv o výpočtech uvedených v tomto článku a stanoví frekvenci a lhůty pro jejich podávání.“

21) V kapitole III se vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 21b

Společné pokyny

Evropské orgány dohledu vydají prostřednictvím Společného výboru společné pokyny uvedené v čl. 3 odst. 8, čl. 7 odst. 5, čl. 8 odst. 5, čl. 9 odst. 6, čl. 11 odst. 1 třetím pododstavci, článku 12b a čl. 21 odst. 4 postupem podle článku 56 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 a nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 21c

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi ze podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 20 je svěřena Komisi na dobu čtyř let od 9. prosince 2011. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději šest měsíců před koncem tohoto čtyřletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevyřadí proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 20 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 20 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevyřadí námitky ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevyřadí. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o tři měsíce.“

22) V článku 30 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Do další koordinace sektorových předpisů členské státy zajistí zahrnutí společností spravujících aktiva:

- a) do působnosti dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky na konsolidovaném základě nebo do působnosti doplňkového dozoru nad pojišťovnami v pojišťovací skupině;
- b) pokud je skupina finančním konglomerátem, do působnosti doplňkového dozoru ve smyslu této směrnice, a
- c) do postupu určení podle čl. 3 odst. 2.“

23) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 30a

Správci alternativních investičních fondů

1. Do další koordinace sektorových předpisů členské státy zajistí zahrnutí správců alternativních investičních fondů:

- a) do působnosti dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky na konsolidovaném základě nebo do působnosti doplňkového dozoru nad pojišťovnami v pojišťovací skupině;
- b) pokud je skupina finančním konglomerátem, do působnosti doplňkového dozoru ve smyslu této směrnice, a
- c) do postupu určení podle čl. 3 odst. 2.

2. Pro účely odstavce 1 členské státy stanoví, nebo udělí svým příslušným orgánům pravomoc rozhodnout, podle kterých sektorových předpisů (sektor bankovníctví, pojišťovací sektor nebo sektor investičních služeb) mají být správci alternativních investičních fondů zahrnuti do dohledu na konsolidovaném základě nebo do doplňkového dozoru uvedeného v odst. 1 písm. a). Pro účely tohoto odstavce se příslušné sektorové předpisy upravující formu a rozsah zahrnutí finančních institucí použijí obdobně na zahrnutí správců alternativních investičních fondů. Pro účely doplňkového dozoru uvedeného v odst. 1 písm. b) se správce alternativního investičního fondu považuje za součást kteréhokoli sektoru, do kterého je zahrnut podle odst. 1 písm. a).

Je-li správce alternativního investičního fondu součástí finančního konglomerátu, má se za to, že veškeré odkazy na regulované podniky a na příslušné orgány a dotyčné příslušné orgány pro účely této směrnice zahrnují také správce alternativních investičních fondů a orgány

příslušné k dohledu nad správci alternativních investičních fondů. To se vztahuje obdobně i na skupiny uvedené v odst. 1 písm. a).“

24) Příloha I se mění v souladu s přílohou II této směrnice.

Článek 3

Změny směrnice 2006/48/ES

Směrnice 2006/48/ES se mění takto:

1) V článku 1 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Článek 39 a články 124 až 143 se vztahují na finanční holdingové společnosti, smíšené finanční holdingové společnosti a holdingové společnosti se smíšenou činností se skutečným sídlem v Unii.“

2) Článek 4 se mění takto:

a) body 14 až 17 se nahrazují tímto:

„14) ‚mateřskou úvěrovou institucí v členském státě‘ se rozumí úvěrová instituce, která má dceřiný podnik ve formě úvěrové instituce nebo finanční instituce nebo která drží v takové instituci účast, zároveň sama není dceřiným podnikem jiné úvěrové instituce povolené v témž členském státě ani dceřiným podnikem finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti usazené v témže členském státě;

15) ‚mateřskou finanční holdingovou společností v členském státě‘ se rozumí finanční holdingová společnost, která sama není dceřiným podnikem úvěrové instituce povolené v témž členském státě ani dceřiným podnikem finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti usazené v témž členském státě;

15a) ‚mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností v členském státě‘ se rozumí smíšená finanční holdingová společnost, která sama není dceřiným podnikem úvěrové instituce povolené v témž členském státě ani dceřiným podnikem finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti usazené v témž členském státě;

16) ‚mateřskou úvěrovou institucí v EU‘ se rozumí mateřská úvěrová instituce v členském státě, která není dceřiným podnikem jiné úvěrové instituce povolené v kterémkoli členském státě ani finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti usazené v kterémkoli členském státě;

17) „mateřskou finanční holdingovou společností v EU“ se rozumí mateřská finanční holdingová společnost v členském státě, která není dceřiným podnikem úvěrové instituce povolené v kterémkoli členském státě ani jiné finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti usazené v kterémkoli členském státě;

17a) „mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností v EU“ se rozumí mateřská smíšená finanční holdingová společnost v členském státě, která není dceřiným podnikem úvěrové instituce povolené v kterémkoli členském státě ani jiné finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti usazené v kterémkoli členském státě;“;

b) vkládá se nový bod, který zní:

„19a) „smíšenou finanční holdingovou společností“ se rozumí smíšená finanční holdingová společnost ve smyslu čl. 2 bodu 15 směrnice 2002/87/ES;“;

c) bod 48) se nahrazuje tímto:

„48) „orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě“ se rozumí příslušný orgán odpovědný za dohled na konsolidovaném základě nad mateřskými úvěrovými institucemi v EU a úvěrovými institucemi kontrolovanými mateřskými finančními holdingovými společnostmi v EU nebo mateřskými smíšenými finančními holdingovými společnostmi v EU;“;

3) Článek 14 se nahrazuje tímto:

„Článek 14

Každé vydané povolení musí být oznámeno Evropskému orgánu pro bankovníctví. Název každé úvěrové instituce, které bylo vydáno povolení, se zapíše do seznamu, jež Evropský orgán pro bankovníctví zveřejní a aktualizuje na svých internetových stránkách. Příslušný orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě předloží dotčeným příslušným orgánům a Evropskému orgánu pro bankovníctví veškeré informace týkající se bankovní skupiny v souladu s čl. 12 odst. 3, čl. 22 odst. 1 a čl. 73 odst. 3, zejména pokud jde o právní, řídicí a organizační strukturu skupiny.“

4) Článek 39 se mění takto:

a) v odstavci 1 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) úvěrovými institucemi usazenými v třetích zemích, jejichž mateřské podniky, ať už úvěrové instituce, finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti, mají skutečné sídlo v Unii.“;

b) v odstavci 2 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) příslušné orgány členských států mohly získávat informace nezbytné pro výkon dohledu na základě

konsolidované finanční situace úvěrových institucí, finančních holdingových společností nebo smíšených finančních holdingových společností nacházejících se v Unii, které mají dceřiné nebo přidružené podniky, jež jsou úvěrovými institucemi nebo finančními institucemi usazenými v třetí zemi;“;

5) V článku 69 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Členské státy mohou využít možnost uvedenou v odstavci 1, jestliže je mateřským podnikem finanční holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost usazená ve stejném členském státě jako úvěrová instituce za předpokladu, že podléhá stejnému dohledu jako úvěrové instituce, zejména normám stanoveným v čl. 71 odst. 1.“

6) V článku 71 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Aniž jsou dotčeny články 68, 69 a 70, úvěrové instituce kontrolované mateřskou finanční holdingovou společností v členském státě nebo mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností v členském státě plní v rozsahu a způsobem uvedeným v článku 133 povinnosti stanovené v člácích 75, 120, 123 a v oddíle 5 na základě konsolidované finanční situace dané finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti.“

V případě, že mateřská finanční holdingová společnost v členském státě nebo mateřská smíšená finanční holdingová společnost v členském státě kontroluje více než jednu úvěrovou instituci, použije se první pododstavec pouze na úvěrovou instituci, na niž se vztahuje dohled na konsolidovaném základě podle článků 125 a 126.“

7) V článku 72 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Úvěrové instituce kontrolované mateřskou finanční holdingovou společností v EU nebo mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností v EU plní povinnosti stanovené v kapitole 5 na základě konsolidované finanční situace dané finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti.“

Významné dceřiné podniky mateřských finančních holdingových společností v EU nebo mateřských smíšených finančních holdingových společností v EU zveřejní informace uvedené v části 1 bodě 5 přílohy XII na individuálním nebo subkonsolidovaném základě.“

8) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 72a

1. Vztahují-li se na smíšenou finanční holdingovou společnost rovnocenná ustanovení této směrnice i směrnice 2002/87/ES, zejména pokud jde o dohled založený na riziku, může orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě po konzultaci s ostatními příslušnými orgány odpovědnými za dohled nad dceřinými podniky rozhodnout, že na tuto smíšenou finanční holdingovou společnost použije pouze příslušná ustanovení směrnice 2002/87/ES.

2. Vztahují-li se na smíšenou finanční holdingovou společnost rovnocenná ustanovení této směrnice i směrnice 2009/138/ES, zejména pokud jde o dohled založený na riziku, může orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě po dohodě s orgánem dohledu nad skupinou v pojišťovacím sektoru rozhodnout, že na tuto smíšenou finanční holdingovou společnost použije pouze ustanovení směrnice vztahující se na nejvýznamnější finanční sektor určený v souladu s čl. 3 odst. 2 směrnice 2002/87/ES.

3. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě informuje o rozhodnutích přijatých podle odstavců 1 a 2 Evropský orgán pro bankovníctví a Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 (*). Evropský orgán pro bankovníctví, Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění a Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 (**) vypracují prostřednictvím Společného výboru evropských orgánů dohledu (dále jen „Společný výbor“) pokyny pro sblížování postupů dohledu a vypracují návrh regulačních technických norem, který předloží Komisi do tří let od přijetí uvedených pokynů.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 a nařízení (EU) č. 1095/2010.

(*) Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 48.

(**) Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84.“

9) V článku 73 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Příslušné orgány vyžadují, aby dceřiné úvěrové instituce uplatňovaly požadavky stanovené v člancích 75, 120 a 123 a v oddíle 5 této směrnice na subkonsolidovaném základě, jestliže tyto úvěrové instituce nebo jejich mateřský podnik v případě, že jím je finanční holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost, mají v třetí zemi dceřiný podnik ve formě úvěrové instituce, finanční instituce nebo společnosti spravující aktiva ve smyslu čl. 2 bodu 5 směrnice 2002/87/ES nebo v podniku s takovou formou drží účast.“

10) V čl. 80 odst. 7 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) protistranou je instituce nebo finanční holdingová společnost, smíšená finanční holdingová společnost, finanční instituce, společnost spravující aktiva nebo podnik pomocných služeb, na něž se vztahují odpovídající obezřetnostní požadavky;“

11) Článek 84 se mění takto:

a) v odstavci 2 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Pokud mateřská úvěrová instituce v EU a její dceřiné podniky nebo mateřská finanční holdingová společnost v EU a její dceřiné podniky nebo mateřská smíšená finanční holdingová společnost v EU a její dceřiné podniky používají přístup založený na interním ratingu na jednotném základě, mohou příslušné orgány povolit, aby minimální požadavky podle části 4 přílohy VII plnily mateřský podnik a jeho dceřiné podniky společně.“

b) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. Jestliže má přístup založený na interním ratingu využívat mateřská úvěrová instituce v EU a její dceřiné podniky nebo mateřská finanční holdingová společnost v EU a její dceřiné podniky anebo mateřská smíšená finanční holdingová společnost v EU a její dceřiné podniky, orgány příslušné pro jednotlivé právní subjekty úzce spolupracují podle článků 129 až 132.“

12) V čl. 89 odst. 1 se písmeno e) nahrazuje tímto:

„e) expozice úvěrové instituce vůči protistraně, která je jejím mateřským podnikem, jejím dceřiným podnikem nebo dceřiným podnikem jejího mateřského podniku za předpokladu, že touto protistranou je instituce nebo finanční holdingová společnost, smíšená finanční holdingová společnost, finanční instituce, společnost spravující aktiva nebo podnik pomocných služeb, na něž se vztahují obezřetnostní požadavky, nebo podnik ve vzájemném vztahu ve smyslu čl. 12 odst. 1 směrnice 83/349/EHS, a expozice mezi úvěrovými institucemi, které splňují požadavky podle čl. 80 odst. 8;“

13) V článku 105 se odstavce 3 a 4 nahrazují tímto:

„3. Jestliže pokročilý přístup k měření hodlá využít mateřská úvěrová instituce v EU a její dceřiné podniky nebo dceřiné podniky mateřské finanční holdingové společnosti v EU nebo dceřiné podniky mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v EU, orgány příslušné pro různé právní subjekty úzce spolupracují podle článků 129 až 132. Žádost musí obsahovat prvky uvedené v části 3 přílohy X.

4. Jestliže mateřská úvěrová instituce v EU a její dceřiné podniky nebo dceřiné podniky mateřské finanční holdingové společnosti v EU nebo dceřiné podniky mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v EU používají pokročilý přístup k měření na jednotném základě, mohou příslušné orgány povolit, aby kvalifikační kritéria stanovená v části 3 přílohy X splnily mateřský podnik a jeho dceřiné podniky společně.“

14) V článku 122a se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Pokud mateřská úvěrová instituce v EU, mateřská finanční holdingová společnost v EU nebo mateřská smíšená finanční holdingová společnost v EU nebo některý z jejich dceřiných podniků sekuritizuje jakožto původce či sponzor expozice z několika úvěrových institucí, investičních podniků nebo jiných finančních institucí zahrnutých do dohledu na konsolidovaném základě, lze požadavek uvedený v odstavci 1 splnit na základě konsolidované situace dané mateřské úvěrové instituce v EU, mateřské finanční holdingové společnosti v EU nebo mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v EU. Tento odstavec se použije pouze v případě, že se úvěrové instituce, investiční podniky nebo finanční instituce, které vytvořily sekuritizované expozice, zavázaly, že budou plnit požadavky uvedené v odstavci 6 a včas původci nebo sponzorovi a mateřské úvěrové instituci v EU, mateřské finanční holdingové společnosti v EU nebo mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v EU dodají informace nutné pro splnění požadavků uvedených v odstavci 7.“

15) V článku 125 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Je-li mateřský podnik úvěrové instituce mateřskou finanční holdingovou společností v členském státě, mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností v členském státě, mateřskou finanční holdingovou společností v EU nebo mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností v EU, vykonávají dohled na konsolidovaném základě příslušné orgány, které vydaly uvedené úvěrové instituci povolení podle článku 6.“

16) Článek 126 se nahrazuje tímto:

„Článek 126

1. Je-li stejná mateřská finanční holdingová společnost v členském státě, stejná mateřská smíšená finanční holdingová společnost v členském státě, stejná mateřská finanční holdingová společnost v EU nebo stejná mateřská smíšená finanční holdingová společnost v EU mateřským podnikem úvěrových institucí povolených ve dvou nebo více členských státech, vykonávají dohled na konsolidovaném základě orgány příslušné pro úvěrovou instituci povolenou v členském státě, v němž je usazena finanční holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost.

Jsou-li mateřskými podniky úvěrových institucí povolených ve dvou nebo více členských státech alespoň dvě finanční holdingové společnosti se skutečným sídlem v různých členských státech a v každém z těchto členských států existuje úvěrová instituce, vykonává dohled na konsolidovaném základě ten orgán, který je příslušný pro úvěrovou instituci s nejvyšší bilanční sumou.

2. Je-li mateřským podnikem alespoň dvou úvěrových institucí povolených v Unii stejná finanční holdingová společnost nebo stejná smíšená finanční holdingová společnost a žádná z těchto úvěrových institucí nebyla povolena v členském státě, v němž je usazena finanční holdingová

společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost, vykonává dohled na konsolidovaném základě ten příslušný orgán, který vydal povolení úvěrové instituci s nejvyšší bilanční sumou, která se pro účely této směrnice považuje za úvěrovou instituci kontrolovanou mateřskou finanční holdingovou společností v EU nebo mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností v EU.

3. V konkrétních případech se mohou příslušné orgány společně rozhodnout, že nepoužijí kritéria uvedená v odstavcích 1 a 2, pokud by jejich použití bylo nevhodné s ohledem na dotyčné úvěrové instituce a relativní význam jejich činností v různých státech, a mohou výkonem dohledu na konsolidovaném základě pověřit jiný příslušný orgán. Před rozhodnutím o nepoužití kritérií poskytnou příslušné orgány mateřské úvěrové instituci v EU, mateřské finanční holdingové společnosti v EU, mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v EU nebo úvěrové instituci s nejvyšší bilanční sumou, podle okolností, možnost vyjádřit své stanovisko.

4. Příslušné orgány oznámí Komisi a Evropskému orgánu pro bankovnínictví veškerá rozhodnutí o nepoužití kritérií uvedená v odstavci 3.“

17) Článek 127 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy v případě potřeby přijmou jakákoli opatření nezbytná k zahrnutí finančních holdingových společností nebo smíšených finančních holdingových společností do dohledu na konsolidovaném základě. Aniž je dotčen článek 135, nemá konsolidace finanční situace finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti v žádném případě za následek, že by příslušné orgány byly povinny plnit dohlížecí úlohu ve vztahu k této finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti samotné.“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Členské státy stanoví, že jejich příslušné orgány vykonávající dohled na konsolidovaném základě mohou požádat dceřiné podniky úvěrové instituce, finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti, které nejsou zahrnuty do dohledu na konsolidovaném základě, o informace uvedené v článku 137. V takovém případě platí pro předávání a ověřování těchto informací postupy podle článku 137.“

18) Článek 129 se mění takto:

a) v odst. 1 prvním pododstavci se navěti nahrazuje tímto:

„1. Vedle povinností stanovených v této směrnici vykonává příslušný orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě nad mateřskými úvěrovými institucemi v EU a úvěrovými institucemi kontrolovanými mateřskými finančními holdingovými společnostmi v EU nebo mateřskými smíšenými finančními holdingovými společnostmi v EU tyto úkoly:“;

b) v odstavci 2 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„2. V případě, že mateřská úvěrová instituce v EU a její dceřiné podniky, případně dceřiné podniky mateřské finanční holdingové společnosti v EU nebo mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v EU společně, podají žádost o povolení podle čl. 84 odst. 1, čl. 87 odst. 9, článku 105 a části 6 přílohy III, příslušné orgány společně a po vzájemné konzultaci rozhodnou, zda požadované povolení udělí, a v případě potřeby určí podmínky, jimž toto povolení podléhá.“;

c) v odstavci 3 se:

i) první pododstavec nahrazuje tímto:

„3. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě a příslušné orgány odpovědné za dohled nad dceřinými podniky mateřské úvěrové instituce v EU, mateřské finanční holdingové společnosti v EU nebo mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v EU učiní vše, co je v jejich silách, aby dosáhly společného rozhodnutí o použití článků 123 a 124 pro stanovení přiměřenosti konsolidované úrovně kapitálu skupiny s ohledem na její finanční situaci a profil rizika a požadované úrovně kapitálu pro použití čl. 136 odst. 2 na každý subjekt v rámci dané bankovní skupiny a na konsolidovaném základě.“;

ii) pátý pododstavec nahrazuje tímto:

„Příslušné orgány odpovědné za dohled nad dceřinými podniky mateřské úvěrové instituce v EU, mateřské finanční holdingové společnosti v EU nebo mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v EU rozhodnou o použití článků 123 a 124 a čl. 136 odst. 2 na individuálním nebo subkonsolidovaném základě po náležitém zohlednění názorů a výhrad vyjádřených orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě. Pokud na konci čtyřměsíčního období kterýkoli z dotčených příslušných orgánů postoupil záležitost Evropskému orgánu pro bankovníctví v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010, příslušné orgány odloží přijetí svého rozhodnutí, vyčkají jakéhokoli rozhodnutí, které Evropský orgán pro bankovníctví může přijmout v souladu s čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení, a přijmou rozhodnutí v souladu s jeho rozhodnutím. Čtyřměsíční lhůta se považuje za lhůtu pro smírné urovnání sporu ve smyslu uvedeného nařízení. Evropský orgán pro bankovníctví přijme rozhodnutí do jednoho měsíce. Záležitost nelze Evropskému orgánu pro bankovníctví postoupit po skončení čtyřměsíčního období nebo po dosažení společného rozhodnutí.“;

iii) devátý pododstavec nahrazuje tímto:

„Společné rozhodnutí uvedené v prvním pododstavci a rozhodnutí přijatá podle čtvrtého a pátého pododstavce v situacích, kdy neexistuje společné rozhodnutí, se každoročně aktualizují; za výjimečných okolností se aktualizují v případě, že příslušný orgán odpovědný za dohled nad dceřinými podniky mateřské úvěrové instituce v EU, mateřské finanční holdingové společnosti v EU nebo mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v EU písemně podá plně odůvodněnou žádost orgánu vykonávajícímu dohled na konsolidovaném základě o aktualizaci rozhodnutí o použití čl. 136 odst. 2. V tom případě může být aktualizace zaslána dvoustranně mezi orgánem vykonávající dohled na konsolidovaném základě a příslušným orgánem, který žádost podal.“

19) V čl. 131a odst. 2 se šestý pododstavec nahrazuje tímto:

„Kolegií orgánů dohledu se mohou účastnit:

- a) příslušné orgány odpovědné za dohled nad dceřinými podniky mateřské úvěrové instituce v EU, mateřské finanční holdingové společnosti v EU nebo mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v EU;
- b) příslušné orgány hostitelské země, ve které jsou usazeny významné pobočky uvedené v článku 42a;
- c) případně centrální banky a
- d) podle potřeby příslušné orgány třetích zemí, a to s výhradou požadavků důvěrnosti, které jsou podle názoru všech příslušných orgánů rovnocenné požadavkům podle článků 44 až 52.“

20) V článku 132 se odstavec 1 mění takto:

a) pátý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Příslušné orgány vykonávající dohled na konsolidovaném základě nad mateřskými úvěrovými institucemi v EU a nad úvěrovými institucemi kontrolovanými mateřskými finančními holdingovými společnostmi v EU nebo mateřskými smíšenými finančními holdingovými společnostmi v EU, zejména předají příslušným orgánům jiných členských států, které vykonávají dohled nad dceřinými podniky těchto mateřských podniků, veškeré významné informace. Při určování rozsahu významných informací se přihlíží k významu daných dceřiných podniků ve finančním systému dotčených členských států.“;

b) v šestém pododstavci se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) určení právní, řídicí a organizační struktury skupiny, včetně všech regulovaných podniků, neregulovaných dceřiných podniků a významných poboček patřících do skupiny, mateřských podniků, v souladu s čl. 12 odst. 3, čl. 22 odst. 1 a čl. 73 odst. 3, jakož i určení orgánů příslušných pro regulované podniky ve skupině;“.

21) Článek 135 se nahrazuje tímto:

„Článek 135

Členské státy požadují, aby osoby, které skutečně řídí podnikání finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti, měly dostatečně dobrou pověst a dostatečné zkušenosti pro výkon těchto funkcí.“

22) V čl. 139 odst. 3 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„3. Členské státy povolí výměnu informací mezi svými příslušnými orgány, jak je uvedeno v odstavci 2, s tím, že v případě finančních holdingových společností, smíšených finančních holdingových společností, finančních institucí nebo podniků pomocných služeb shromažďování ani držení informací neznamená, že by dotyčné příslušné orgány musely plnit dohlížecí úlohu ve vztahu k těmto institucím nebo podnikům samotným.“

23) Článek 140 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Má-li úvěrová instituce, finanční holdingová společnost, smíšená finanční holdingová společnost nebo holdingová společnost se smíšenou činností kontrolu nad jedním nebo více dceřinými podniky, jež jsou pojišťovny nebo jinými podniky poskytujícími investiční služby, ke kterým je třeba povolení, příslušné orgány a orgány pověřené veřejným úkolem dohledu nad pojišťovny nebo jinými podniky poskytujícími investiční služby úzce spolupracují. Aniž jsou dotčeny jejich pravomoci, poskytují si tyto orgány navzájem informace, které zjednodušují jejich úkol a umožňují dohled nad činností a celkovou finanční situací podniků podléhajících jejich dohledu.“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Příslušné orgány vykonávající dohled na konsolidovaném základě sestaví seznamy finančních holdingových společností nebo smíšených finančních holdingových společností uvedených v čl. 71 odst. 2. Tyto seznamy předávají příslušným orgánům ostatních členských států, Evropskému orgánu pro bankovníctví a Komisi.“

24) Články 141 a 142 se nahrazují tímto:

„Článek 141

Přejí-li si příslušné orgány některého ze členských států při uplatňování této směrnice v konkrétních případech ověřit informace o úvěrové instituci, finanční holdingové společnosti, finanční instituci, podniku pomocných služeb, holdingové společnosti se smíšenou činností, smíšené finanční holdingové společnosti, dceřiném podniku typu uvedeného v článku 137 nebo dceřiném podniku typu uvedeného v čl. 127 odst. 3, které se nacházejí v jiném členském státě, požádají příslušné orgány daného členského státu, aby toto ověření mohlo být provedeno. Orgány, které žádost obdrží, vyhoví v rámci své pravomoci žádosti tak, že toto ověření samy provedou nebo umožní orgánům, jež žádost podaly, aby ověření provedly samy, anebo umožní ověření auditorem nebo odborníkem. Příslušný orgán, který žádost podal, se může účastnit ověřování, neprovádí-li ověřování sám.

Článek 142

Aniž jsou dotčeny jejich trestněprávní předpisy, stanoví členské státy, že finančním holdingovým společností, smíšeným finančním holdingovým společností a holdingovým společností se smíšenou činností nebo jejich výkonným ředitelům lze v případě porušení právních nebo správních předpisů přijatých k provedení článků 124 až 141 a tohoto článku ukládat sankce nebo přijímat opatření k ukončení zjištěného protiprávního jednání, popřípadě k zamezení jeho příčin. Příslušné orgány úzce spolupracují, aby zajistily, že sankce a opatření povedou k žádoucím výsledkům, zvláště nenachází-li se ústřední vedení nebo hlavní místo činnosti finanční holdingové společnosti, smíšené finanční holdingové společnosti nebo holdingové společnosti se smíšenou činností ve stejném členském státě jako její sídlo.“

25) Článek 143 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Jestliže úvěrová instituce, jejímž mateřským podnikem je úvěrová instituce, finanční holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost se skutečným sídlem v třetí zemi, nepodléhá dohledu na konsolidovaném základě podle článků 125 a 126, ověřují příslušné orgány, zda tato úvěrová instituce podléhá dohledu na konsolidovaném základě ze strany příslušného orgánu třetí země, který je rovnocenný dohledu upravenému zásadami stanovenými v této směrnici.“

Ověření provádí příslušný orgán, který by byl odpovědný za dohled na konsolidovaném základě, pokud by se použil odstavec 3, na žádost mateřského podniku nebo kteréhokoli z regulovaných podniků povolených v Unii nebo z vlastního podnětu. Tento příslušný orgán konzultuje ostatní dotyčné příslušné orgány.“;

b) v odstavci 3 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Příslušné orgány mohou zejména požadovat ustavení finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti se skutečným sídlem v Unii a mohou uplatnit ustanovení o dohledu na konsolidovaném základě nad konsolidovanou situací této finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti.“

26) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 146a

Členské státy požadují od úvěrových institucí, aby na úrovni bankovní skupiny každoročně zveřejnily, buď v plné podobě nebo ve formě odkazů na rovnocenné informace, popis své právní, řídicí a organizační struktury.“

27) Příloha X se mění v souladu s přílohou III této směrnice.

Článek 4

Změny směrnice 2009/138/ES

Směrnice 2009/138/ES se mění takto:

1) V čl. 212 odst. 1 se písmena f) a g) nahrazují tímto:

„f) ‚pojišťovací holdingovou společností‘ mateřský podnik, který není smíšenou finanční holdingovou společností a jehož hlavní podnikatelskou činností je získávat a držet účasti v dceřiných podnicích, přičemž těmito dceřinými podniky jsou výlučně nebo především pojišťovny nebo zajišťovny či pojišťovny nebo zajišťovny z třetích zemí a alespoň jeden z těchto dceřiných podniků je pojišťovna nebo zajišťovna;

g) ‚pojišťovací holdingovou společností se smíšenou činností‘ mateřský podnik jiný než pojišťovna, pojišťovna z třetí země, zajišťovna, zajišťovna z třetí země, pojišťovací holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost, jejíž alespoň jeden dceřiný podnik je pojišťovnou nebo zajišťovnou;

h) ‚smíšenou finanční holdingovou společností‘ smíšená finanční holdingová společnost ve smyslu čl. 2 bodu 15 směrnice 2002/87/ES.“

2) V článku 213 se odstavce 2 a 3 nahrazují tímto:

„2. Členské státy zajistí, aby se dohled nad skupinou vztahoval na:

a) pojišťovny nebo zajišťovny, které drží účast alespoň v jedné pojišťovně, zajišťovně nebo pojišťovně či zajišťovně z třetí země, v souladu s články 218 až 258;

b) pojišťovny nebo zajišťovny, jejichž mateřským podnikem je pojišťovací holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost se skutečným sídlem v Unii, v souladu s články 218 až 258;

c) pojišťovny nebo zajišťovny, jejichž mateřským podnikem je pojišťovací holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost se skutečným sídlem v třetí zemi nebo pojišťovna či zajišťovna z třetí země, a to v souladu s články 260 až 263;

d) pojišťovny nebo zajišťovny, jejichž mateřským podnikem je pojišťovací holdingová společnost se smíšenou činností, a to v souladu s článkem 265.

3. V případech uvedených v odst. 2 písm. a) a b), kdy pojišťovna nebo zajišťovna držící účast nebo pojišťovací holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost se skutečným sídlem v Unii je buď přidruženým podnikem regulovaného podniku nebo smíšené finanční holdingové společnosti podléhající doplňkovému dozoru ve smyslu čl. 5 odst. 2 směrnice 2002/87/ES, nebo je sama tímto regulovaným podnikem nebo touto smíšenou finanční holdingovou společností, může orgán dohledu nad skupinou po konzultaci s ostatními příslušnými orgány dohledu rozhodnout, že u této pojišťovny nebo zajišťovny držící účast anebo u této pojišťovací holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti upustí od výkonu dohledu nad koncentrací rizik podle článku 244 této směrnice, dohledu nad operacemi uvnitř skupiny podle článku 245 této směrnice, nebo obojího.

4. Vztahují-li se na smíšenou finanční holdingovou společnost rovnocenná ustanovení této směrnice i směrnice 2002/87/ES, zejména pokud jde o dohled založený na riziku, může orgán dohledu nad skupinou po konzultaci s ostatními příslušnými orgány dohledu rozhodnout, že na tuto smíšenou finanční holdingovou společnost použije pouze příslušná ustanovení směrnice 2002/87/ES.

5. Vztahují-li se na smíšenou finanční holdingovou společnost rovnocenná ustanovení této směrnice i směrnice 2006/48/ES, zejména pokud jde o dohled založený na riziku, může orgán dohledu nad skupinou po dohodě s orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě v sektoru bankovníctví a v sektoru investičních služeb rozhodnout, že použije pouze ustanovení směrnice vztahující se na nejvýznamnější sektor určený v souladu s čl. 3 odst. 2 směrnice 2002/87/ES.

6. Orgán dohledu nad skupinou informuje o rozhodnutích přijatých podle odstavců 4 a 5 Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 (*) a Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 (**). Evropský orgán pro bankovníctví, Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění a Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 (***) vypracují prostřednictvím Společného výboru evropských orgánů dohledu (dále jen „Společný výbor“) pokyny pro sblížení postupů dohledu a vypracují návrh regulačních technických norem, který předloží Komisi do tří let od přijetí uvedených pokynů.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 a nařízení (EU) č. 1095/2010.

(*) Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12.
 (**) Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 48.
 (***) Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84.“

3) V článku 214 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Výkon dohledu nad skupinou podle článku 213 nezahrnuje povinnost orgánů dohledu vykonávat dohled nad jednotlivými pojišťovnami nebo zajišťovnami z třetích zemí, pojišťovacími holdingovými společnostmi, smíšenými finančními holdingovými společnostmi nebo pojišťovacími holdingovými společnostmi se smíšenou činností, aniž je dotčen článek 257 ve vztahu k pojišťovacím holdingovým společnostem nebo smíšeným finančním holdingovým společnostem.“

4) V článku 215 se odstavce 1 a 2 nahrazují tímto:

„1. Pokud pojišťovna nebo zajišťovna držící účast, pojišťovací holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost uvedená v čl. 213 odst. 2 písm. a) a b) je sama dceřiným podnikem jiné pojišťovny, zajišťovny, pojišťovací holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti se sídlem v Unii, použijí se články 218 až 258 pouze na úrovni poslední mateřské pojišťovny, zajišťovny, pojišťovací holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti se sídlem v Unii.

2. V případech, kdy poslední mateřská pojišťovna, zajišťovna, pojišťovací holdingová společnost nebo smíšená

finanční holdingová společnost se sídlem v Unii uvedená v odstavci 1 je dceřiným podnikem podniku podléhajícího doplňkovému doзору podle čl. 5 odst. 2 směrnice 2002/87/ES, může orgán dohledu nad skupinou po konzultaci s ostatními příslušnými orgány dohledu rozhodnout, že na úrovni tohoto posledního mateřského podniku nebo společnosti upustí od výkonu dohledu nad koncentrací rizik podle článku 244, dohledu nad operacemi uvnitř skupiny podle článku 245, nebo obojího.“

5) V článku 216 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Pokud pojišťovna nebo zajišťovna držící účast, pojišťovací holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost se sídlem v Unii uvedená v čl. 213 odst. 2 písm. a) a b) nemá sídlo ve stejném členském státě jako poslední mateřský podnik na úrovni Unie uvedený v článku 215, mohou členské státy povolit svým orgánům dohledu, aby po konzultaci s orgánem dohledu nad skupinou a s posledním mateřským podnikem na úrovni Unie rozhodly, že do dohledu nad skupinou zahrnou poslední mateřskou pojišťovnu, zajišťovnu, pojišťovací holdingovou společnost nebo smíšenou finanční holdingovou společnost na vnitrostátní úrovni.“

6) Článek 219 se nahrazuje tímto:

„Článek 219

Četnost výpočtu

1. Orgán dohledu nad skupinou zajistí, aby výpočty uvedené v čl. 218 odst. 2 a 3 byly prováděny alespoň jednou ročně, přičemž tyto výpočty provádí pojišťovna nebo zajišťovna držící účast, pojišťovací holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost.

Podklady pro tento výpočet a jeho výsledky předloží orgánu dohledu nad skupinou buď pojišťovna nebo zajišťovna držící účast, nebo pokud skupinu nevede pojišťovna nebo zajišťovna, pojišťovací holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost nebo ten podnik ve skupině, který po konzultaci s ostatními příslušnými orgány dohledu a se samotnou skupinou určí orgán dohledu nad skupinou.

2. Pojišťovna, zajišťovna, pojišťovací holdingová společnost a smíšená finanční holdingová společnost musí průběžně sledovat částku skupinového solventnostního kapitálového požadavku. Pokud se rizikový profil skupiny podstatně odchyluje od předpokladů pro poslední oznámený skupinový solventnostní kapitálový požadavek, musí být tento skupinový solventnostní kapitálový požadavek neprodleně přepočten a oznámen orgánům dohledu nad skupinou.

Pokud existuje opodstatněná domněnka, že se ode dne posledního oznámení skupinového solventnostního kapitálového požadavku výrazně změnil rizikový profil skupiny, orgány dohledu nad skupinou mohou požádat, aby byl skupinový solventnostní kapitálový požadavek znovu přepočítán.“

7) Článek 226 se nahrazuje tímto:

„Článek 226

Zprostředkující pojišťovací holdingové společnosti

1. Při výpočtu skupinové solventnosti se u pojišťovny nebo zajišťovny, která drží prostřednictvím pojišťovací holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti účast v přidružené pojišťovně nebo zajišťovně či v pojišťovně nebo zajišťovně z třetí země, zohlední situace zprostředkující pojišťovací holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti.

Zprostředkující pojišťovací holdingová společnost nebo zprostředkující smíšená finanční holdingová společnost je výhradně za účelem tohoto výpočtu posuzována jako pojišťovna nebo zajišťovna podléhající pravidlům stanoveným v hlavě I kapitole VI oddíle 4 pododdílech 1, 2 a 3, pokud jde o solventnostní kapitálový požadavek, a podmínkám stanoveným v hlavě I kapitole VI oddíle 3 pododdílech 1, 2 a 3, pokud jde o kapitál použitelný pro solventnostní kapitálový požadavek.

2. V případě, že zprostředkující pojišťovací holdingová společnost nebo zprostředkující smíšená finanční holdingová společnost drží podřízené pohledávky nebo jiný použitelný kapitál, na který se vztahují omezení podle článku 98, je tento kapitál považován za použitelný pouze do výše částky, která se vypočte uplatněním omezení podle článku 98 na celkový použitelný kapitál na skupinové úrovni ve srovnání se solventnostním kapitálovým požadavkem na skupinové úrovni.

Veškerý použitelný kapitál zprostředkující pojišťovací holdingové společnosti nebo zprostředkující smíšené finanční holdingové společnosti, který by podléhal předchozímu povolení orgánu dohledu v souladu s článkem 90, pokud by byl držen pojišťovnou nebo zajišťovnou, může být zohledněn při výpočtu skupinové solventnosti pouze tehdy, pokud byl řádně povolen orgánem dohledu nad skupinou.“

8) V čl. 231 odst. 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„1. Podají-li pojišťovna nebo zajišťovna a její přidružené podniky, případně přidružené podniky pojišťovací holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti společně, žádost o povolení výpočtu konsolidovaného skupinového solventnostního kapitálového požadavku a solventnostního kapitálového požadavku pojišťoven a zajišťoven ve skupině na základě interního modelu, příslušné orgány dohledu společně rozhodnou, zda toto povolení udělí, a v případě potřeby určí podmínky, jimž toto povolení podléhá.“

9) V článku 233 se odstavec 5 nahrazuje tímto:

„5. Podají-li pojišťovna nebo zajišťovna a její přidružené podniky, případně přidružené podniky pojišťovací holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti společně, žádost o povolení výpočtu solventnostního kapitálového požadavku pojišťoven a zajišťoven ve skupině na základě interního modelu, článek 231 se použije obdobně.“

10) V hlavě III kapitole II oddíle 1 se nadpis pododdílu 5 nahrazuje tímto:

„Dohled nad skupinovou solventností pojišťoven a zajišťoven, které jsou dceřinými podniky pojišťovací holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti“.

11) Článek 235 se nahrazuje tímto:

„Článek 235

Skupinová solventnost pojišťovací holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti

1. Pokud jsou pojišťovny nebo zajišťovny dceřinými podniky pojišťovací holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti, zajistí orgán dohledu nad skupinou, aby byl výpočet skupinové solventnosti proveden na úrovni pojišťovací holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti podle čl. 220 odst. 2 až článku 233.

2. Pro účely tohoto výpočtu je mateřský podnik posuzován jako pojišťovna nebo zajišťovna podléhající pravidlům stanoveným v hlavě I kapitole VI oddíle 4 pododdílech 1, 2 a 3, pokud jde o solventnostní kapitálový požadavek, a podmínkám stanoveným v hlavě I kapitole VI oddíle 3 pododdílech 1, 2 a 3, pokud jde o kapitál použitelný pro solventnostní kapitálový požadavek.“

12) Článek 243 se nahrazuje tímto:

„Článek 243

Dceřiné podniky pojišťovací holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti

Články 236 až 242 se použijí obdobně na pojišťovny a zajišťovny, které jsou dceřinými podniky pojišťovací holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti.“

13) V článku 244 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Členské státy vyžadují, aby pojišťovny a zajišťovny, pojišťovací holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti pravidelně a nejméně jednou ročně poskytovaly orgánu dohledu nad skupinou zprávy o každé závažné koncentraci rizik na úrovni skupiny, s výjimkou případů, kdy se použije čl. 215 odst. 2.

Nezbytné informace poskytne orgánu dohledu nad skupinou pojišťovna nebo zajišťovna, která je v čele skupiny, nebo není-li skupina vedena pojišťovnou nebo zajišťovnou, pojišťovací holdingová společnost, smíšená finanční holdingová společnost nebo pojišťovna nebo zajišťovna ve skupině, kterou po konzultaci s ostatními příslušnými orgány dohledu a se samotnou skupinou určí orgán dohledu nad skupinou.

Koncentrace rizik podle prvního pododstavce podléhá kontrole v rámci dohledu, který vykonává orgán dohledu nad skupinou.“

14) V článku 245 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Členské státy vyžadují, aby pojišťovny a zajišťovny, pojišťovací holdingové společnosti a smíšené finanční holdingové společnosti pravidelně a nejméně jednou ročně poskytovaly orgánu dohledu nad skupinou zprávy o veškerých významných transakcích mezi pojišťovnami a zajišťovnami ve skupině, včetně transakcí provedených fyzickými osobami, které jsou s některým z podniků ve skupině úzce propojeny, s výjimkou případů, kdy se použije čl. 215 odst. 2.

U velmi významných operací uvnitř skupiny členské státy navíc požadují poskytnutí zprávy v co nejkratším možném termínu.

Nezbytné informace poskytne orgánu dohledu nad skupinou pojišťovna nebo zajišťovna, která je v čele

skupiny, nebo není-li skupina vedena pojišťovnou nebo zajišťovnou, pojišťovací holdingová společnost, smíšená finanční holdingová společnost nebo pojišťovna nebo zajišťovna ve skupině, kterou po konzultaci s ostatními příslušnými orgány dohledu a se samotnou skupinou určí orgán dohledu nad skupinou.

Tyto operace uvnitř skupiny podléhají kontrole v rámci dohledu, který vykonává orgán dohledu nad skupinou.“

15) V čl. 246 odst. 4 se první, druhý a třetí pododstavec nahrazují tímto:

„4. Členské státy požadují, aby pojišťovna nebo zajišťovna držící účast, pojišťovací holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost provedla posouzení na úrovni skupiny podle článku 45. Vlastní posouzení rizik a solventnosti provedené na úrovni skupiny podléhá kontrole v rámci dohledu, který vykonává orgán dohledu nad skupinou v souladu s kapitolou III.

Pokud je výpočet solventnosti na úrovni skupiny prováděn metodou 1 uvedenou v článku 230, pojišťovna nebo zajišťovna držící účast, pojišťovací holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost poskytne orgánu dohledu nad skupinou řádné vysvětlení rozdílu mezi výší solventnostního kapitálového požadavku všech pojišťoven nebo zajišťoven ve skupině a skupinovým konsolidovaným solventnostním kapitálovým požadavkem.

Pojišťovna nebo zajišťovna držící účast, pojišťovací holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost může, pokud její postup schválí orgán dohledu nad skupinou, provést všechna posouzení požadovaná podle článku 45 současně na úrovni skupiny a na úrovni kteréhokoli dceřiného podniku ve skupině a vytvořit jediný dokument, který bude obsahovat všechna posouzení.“

16) V čl. 247 odst. 2 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) pokud skupinu nevede pojišťovna nebo zajišťovna, tento orgán dohledu:

i) pokud mateřským podnikem pojišťovny nebo zajišťovny je pojišťovací holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost, orgán dohledu, který povolil tuto pojišťovnu nebo zajišťovnu,

ii) v případě, že dvě nebo více pojišťoven nebo zajišťoven se sídlem v Unii mají za mateřský podnik stejnou pojišťovací holdingovou společnost nebo smíšenou finanční holdingovou společnost a jeden z těchto podniků byl povolen v členském státě, ve kterém má pojišťovací holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost sídlo, orgán dohledu příslušný pro pojišťovnu nebo zajišťovnu povolenou v tomto členském státě,

iii) pokud skupinu vedou dvě nebo více pojišťovacích holdingových společností nebo smíšených finančních holdingových společností se sídly v různých členských státech a v každém z těchto členských států je jedna pojišťovna nebo zajišťovna, orgán dohledu příslušný pro pojišťovnu nebo zajišťovnu s největší bilanční sumou;

iv) v případě, že dvě nebo více pojišťoven nebo zajišťoven se sídlem v Unii mají za mateřský podnik stejnou pojišťovací holdingovou společnost nebo smíšenou finanční holdingovou společnost a žádný z těchto podniků nebyl povolen v členském státě, ve kterém má pojišťovací holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost sídlo, orgán dohledu, který povolil pojišťovnu nebo zajišťovnu s největší bilanční sumou, nebo

v) pokud se jedná o skupinu, která nemá mateřský podnik, a ve všech ostatních případech neuvedených v bodech i) až iv) orgán dohledu, který povolil pojišťovnu nebo zajišťovnu s největší bilanční sumou.“

17) V čl. 249 odst. 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Orgán dohledu nad skupinou předloží příslušným orgánům dohledu a Evropskému orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění informace týkající se skupiny v souladu s článkem 19, čl. 51 odst. 1 a čl. 254 odst. 2, zejména pokud jde o právní, řídicí a organizační strukturu skupiny.“

18) V článku 256 se odstavce 1 a 2 nahrazují tímto:

„1. Členské státy vyžadují, aby pojišťovny a zajišťovny držící účast, pojišťovací holdingové společnosti a smíšené finanční holdingové společnosti každoročně zveřejňovaly zprávu o solventnosti a finanční situaci skupiny. Články 51, 53, 54 a 55 se použijí obdobně.

2. Pojišťovna nebo zajišťovna držící účast, pojišťovací holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová

společnost může, pokud její postup schválí orgán dohledu nad skupinou, předložit jednu společnou zprávu o své solventnosti a finanční situaci, která obsahuje:

a) informace o skupině, které musí být zveřejněny v souladu s odstavcem 1;

b) informace o každém z dceřiných podniků ve skupině, které musí být jednotlivě identifikovatelné a které musí být zveřejňovány v souladu s články 51, 53, 54 a 55.

Před udělením souhlasu v souladu s prvním pododstavcem může orgán dohledu nad skupinou konzultovat členy kolegia orgánů dohledu a přihlédnout k jejich názorům a výhradám.“

19) Článek 257 se nahrazuje tímto:

„Článek 257

Správní, řídicí nebo kontrolní orgán pojišťovacích holdingových společností a smíšených finančních holdingových společností

Členské státy vyžadují, aby všechny osoby, které skutečně řídí pojišťovací holdingovou společnost nebo smíšenou finanční holdingovou společnost, splňovaly požadavky způsobilosti a bezúhonnosti nezbytné pro výkon svých povinností.

Článek 42 se použije obdobně.“

20) V článku 258 se odstavce 1 a 2 nahrazují tímto:

„1. Pokud pojišťovny nebo zajišťovny ve skupině nesplňují požadavky stanovené v člancích 218 až 246 nebo v případě, že jsou požadavky splněny, ale může být přesto ohrožena solventnost, anebo v případě, že operace uvnitř skupiny nebo koncentrace rizik představují hrozbu pro finanční situaci pojišťoven nebo zajišťoven, přijmou nezbytná opatření k co nejrychlejší nápravě:

a) orgán dohledu nad skupinou, pokud jde o pojišťovací holdingové společnosti a smíšené finanční holdingové společnosti;

b) orgány dohledu, pokud jde o pojišťovny a zajišťovny.

Pokud v případě uvedeném v prvním pododstavci písm. a) orgán dohledu nad skupinou není jedním z orgánů dohledu členského státu, ve kterém má pojišťovací holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost sídlo, orgán dohledu nad skupinou informuje tyto orgány dohledu o svých zjištěních, aby jim umožnil přijmout nezbytná opatření.

Pokud v případě uvedeném v prvním pododstavci písm. b) orgán dohledu nad skupinou není jedním z orgánů dohledu členského státu, ve kterém má pojišťovna nebo zajišťovna sídlo, orgán dohledu nad skupinou informuje tyto orgány dohledu o svých zjištěních, aby jim umožnil přijmout nezbytná opatření.

Aniž je dotčen odstavec 2, členské státy určí opatření, která mohou jejich orgány dohledu přijmout vůči pojišťovacím holdingovým společnostem a smíšeným finančním holdingovým společnostem.

Príslušné orgány dohledu, včetně orgánu dohledu nad skupinou, vzájemně koordinují svá opatření.

2. Aniž jsou dotčeny jejich trestněprávní předpisy, uloží členské státy sankce nebo přijmou opatření týkající se pojišťovacích holdingových společností a smíšených finančních holdingových společností, které poruší právní nebo správní předpisy přijaté k provedení této hlavy, nebo osob, které skutečně tyto společnosti řídí. Orgány dohledu úzce spolupracují k zajištění toho, aby tyto sankce nebo opatření byly účinné, zejména pokud se ústřední správní orgán nebo hlavní organizační jednotka pojišťovací holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti nenachází ve stejném členském státě jako její sídlo.“

21) Článek 262 se nahrazuje tímto:

„Článek 262

Mateřské podniky se sídlem v třetí zemi: nerovnocennost

1. Jestliže ověření uskutečněné podle článku 260 ukáže, že neexistuje rovnocenný dohled, použijí členské státy na pojišťovny a zajišťovny obdobně buď články 218 až 258, s výjimkou článků 236 až 243, nebo jeden z postupů stanovených v odstavci 2 tohoto článku.

Obecné zásady a postupy stanovené v člancích 218 až 258 se použijí na pojišťovací holdingovou společnost, smíšenou finanční holdingovou společnost, pojišťovnu z třetí země nebo na zajišťovnu z třetí země.

Pouze pro účely výpočtu skupinové solventnosti je mateřský podnik posuzován jako pojišťovna nebo zajišťovna, která podléhá stejným podmínkám, jako jsou podmínky stanovené v hlavě I kapitole VI oddíle 3 pododdílech 1, 2 a 3, pokud jde o kapitál použitelný pro solventnostní kapitálový požadavek a jeden z těchto požadavků:

a) solventnostní kapitálový požadavek stanovený v souladu se zásadami uvedenými v článku 226, jedná-li se o pojišťovací holdingovou společnost nebo smíšenou finanční holdingovou společnost;

b) solventnostní kapitálový požadavek stanovený v souladu se zásadami uvedenými v článku 227, jedná-li se o pojišťovnu z třetí země nebo o zajišťovnu z třetí země.

2. Členské státy umožní svým orgánům dohledu, aby uplatňovaly jiné postupy, které zajistí přiměřený dohled nad pojišťovnami a zajišťovnami ve skupině. Tyto postupy schválí orgán dohledu nad skupinou po konzultaci s ostatními příslušnými orgány dohledu.

Orgány dohledu mohou zejména požadovat zřízení pojišťovací holdingové společnosti se sídlem v Unii nebo smíšené finanční holdingové společnosti se sídlem v Unii a uplatňovat tuto hlavu na pojišťovny a zajišťovny ve skupině, v jejímž čele stojí tato pojišťovací holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost.

Zvolené postupy musí umožňovat dosažení cílů dohledu nad skupinou definovaných v této hlavě a musí být oznámeny ostatním příslušným orgánům dohledu a Komisi.“

22) V článku 263 se první a druhý pododstavec nahrazují tímto:

„Pokud mateřský podnik uvedený v článku 260 je sám dceřiným podnikem pojišťovací holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti se sídlem v třetí zemi anebo pojišťovny nebo zajišťovny z třetí země, provedou členské státy ověření uvedené v článku 260 pouze na úrovni posledního mateřského podniku, který je pojišťovací holdingovou společností z třetí země, smíšenou finanční holdingovou společností z třetí země, pojišťovnou z třetí země nebo zajišťovnou z třetí země.“

Orgány dohledu však v případě neexistence rovnocenného dohledu uvedeného v článku 260 mohou provést nové ověření na nižší úrovni, kde existuje mateřský podnik pojišťoven nebo zajišťoven, ať na úrovni pojišťovací holdingové společnosti z třetí země, smíšené finanční holdingové společnosti z třetí země, pojišťovny z třetí země nebo zajišťovny z třetí země.“

Článek 5**Přezkum**

Komise plně přezkoumá směrnici 2002/87/ES včetně aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů přijatých na jejím základě. Po tomto přezkumu zašle Komise Evropskému parlamentu a Radě do 31. prosince 2012 zprávu, v níž se zaměří zejména na oblast působnosti uvedené směrnice, včetně toho, zda by měla být rozšířena revizí článku 3, a na uplatňování uvedené směrnice na neregulované podniky, zejména zvláštní účelové jednotky. Zpráva se zaměří také na kritéria pro určování finančních konglomerátů vlastněných širšími nefinančními skupinami, jejichž celková činnost v bankovním, pojišťovním a investičním službách má podstatný význam pro vnitřní trh s finančními službami.

Komise rovněž uváží, zda by evropské orgány dohledu měly prostřednictvím Společného výboru vydat pokyny pro posuzování tohoto podstatného významu.

Ve stejné souvislosti se bude zpráva zabývat systémově relevantními finančními konglomeráty, jejichž velikost, vzájemná propojenost nebo složitost je činí obzvláště zranitelnými a které mají být určeny analogicky podle vyvíjejících se standardů Rady pro finanční stabilitu a Basilejského výboru pro bankovní dohled. Kromě toho bude ve zprávě přezkoumána možnost zavedení povinných zátěžových testů. Zprávu v případě potřeby následují vhodné legislativní návrhy.

Článek 6**Provedení**

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s články 1, 2 a 3 této směrnice do 10. června 2013. Neprodleně sdělí Komisi znění těchto předpisů spolu se srovnávací tabulkou mezi jejich ustanoveními a ustanoveními této směrnice.

2. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s článkem 4 této směrnice do 10. června 2013. Neprodleně sdělí Komisi znění těchto předpisů spolu se srovnávací tabulkou mezi jejich ustanoveními a ustanoveními této směrnice.

3. Odchylně od odstavce 1 uvedou členské státy do 22. července 2013 v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s čl. 2 bodem 23 této směrnice, jakož i s čl. 2 bodem 1 a bodem 2 písm. a) této směrnice, pokud mění článek 1, čl. 2 body 4, 5a a 16 a čl. 3 odst. 2 směrnice 2002/87/ES s ohledem na správce alternativních investičních fondů. Neprodleně sdělí Komisi znění těchto předpisů spolu se srovnávací tabulkou mezi jejich ustanoveními a ustanoveními této směrnice.

4. Předpisy uvedené v tomto článku přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

5. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 7**Vstup v platnost**

Tato směrnice vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 8**Určení**

Tato směrnice je určena členskými státy.

Ve Štrasburku dne 16. listopadu 2011.

Za Evropský parlament
předseda
J. BUZEK

Za Radu
předseda
W. SZCZUKA

PŘÍLOHA I

Přílohy I a II směrnice 98/78/ES se mění takto:

A. Příloha I se mění takto:

1) V oddíle 2.1 se:

a) druhá odrážka čtvrtého odstavce nahrazuje tímto:

„— jestliže je pojišťovna nebo zajišťovna přidruženým podnikem holdingové pojišťovny nebo smíšené finanční holdingové společnosti, která má sídlo ve stejném členském státě jako dotyčná pojišťovna nebo zajišťovna, a obě, tj. holdingová pojišťovna nebo smíšená finanční holdingová společnost a přidružená pojišťovna nebo přidružená zajišťovna, jsou zohledněny při provádění výpočtu.“;

b) pátý odstavec nahrazuje tímto:

„Členské státy mohou rovněž upustit od výpočtu upravené solventnosti pojišťovny nebo zajišťovny, jestliže se jedná o přidruženou pojišťovnu nebo přidruženou zajišťovnu jiné pojišťovny, zajišťovny, holdingové pojišťovny nebo smíšené finanční holdingové společnosti, která má sídlo v jiném členském státě, a jestliže se příslušné orgány dotyčných členských států dohodly pověřit výkonem doplňkového dozoru příslušný orgán tohoto jiného členského státu.“

2) Oddíl 2.2 se nahrazuje tímto:

„2.2 Zprostředkovatelské holdingové pojišťovny a zprostředkovatelské smíšené finanční holdingové společnosti

Při výpočtu upravené solventnosti u pojišťovny nebo zajišťovny, která drží prostřednictvím holdingové pojišťovny nebo smíšené finanční holdingové společnosti účast v přidružené pojišťovně, přidružené zajišťovně, pojišťovně z třetí země nebo zajišťovně z třetí země, se zohledňuje situace zprostředkující holdingové pojišťovny nebo zprostředkující smíšené finanční holdingové společnosti. Pouze za účelem tohoto výpočtu prováděného v souladu s obecnými zásadami a metodami popsány v této příloze se s touto holdingovou pojišťovnou nebo smíšenou finanční holdingovou společností nakládá tak, jako by se jednalo o pojišťovnu nebo zajišťovnu, která podléhá nulovému požadavku solventnosti, a jako by pro ni platily stejné podmínky, jaké jsou uvedeny v článku 16 směrnice 73/239/EHS, článku 27 směrnice 2002/83/ES nebo v článku 36 směrnice 2005/68/ES ohledně položek přicházejících v úvahu pro míru solventnosti.“

B. Příloha II se mění takto:

1) Nadpis se nahrazuje tímto:

„DOPLŇKOVÝ DOZOR NAD POJIŠŤOVNAMI NEBO ZAJIŠŤOVNAMI, KTERÉ JSOU DCEŘINÝMI PODNIKY HOLDINGOVÉ POJIŠŤOVNY, smíšené finanční holdingové společnosti, POJIŠŤOVNY Z TŘETÍ ZEMĚ NEBO ZAJIŠŤOVNY Z TŘETÍ ZEMĚ“.

2) V bodě 1 se první odstavec nahrazuje tímto:

„1. V případě dvou nebo více pojišťoven nebo zajišťoven uvedených v čl. 2 odst. 2, které jsou dceřinými společnostmi holdingové pojišťovny, smíšené finanční holdingové společnosti, pojišťovny z třetí země nebo zajišťovny z třetí země a které jsou usazeny v různých členských státech, zajistí příslušné orgány, aby se metody popsané v této příloze používaly jednotným způsobem.“

3) V bodě 2 se druhá a třetí odrážka a pododstavec následující po třetí odrážce nahrazují tímto:

„— jestliže uvedená pojišťovna nebo zajišťovna a jedna nebo více pojišťoven nebo zajišťoven, které mají povolení k výkonu pojišťovací činnosti ve stejném členském státě, mají za mateřský podnik stejnou holdingovou pojišťovnu, smíšenou finanční holdingovou společnost, pojišťovnu z třetí země nebo zajišťovnu z třetí země a jestliže je tato pojišťovna nebo zajišťovna zohledněna při výpočtu podle této přílohy, který se provádí pro jeden z uvedených jiných podniků,

— jestliže uvedená pojišťovna nebo zajišťovna a jedna nebo více pojišťoven nebo zajišťoven, které mají povolení k výkonu pojišťovací činnosti v různých členských státech, mají za mateřský podnik stejnou holdingovou pojišťovnu, smíšenou finanční holdingovou společnost, pojišťovnu z třetí země nebo zajišťovnu z třetí země a jestliže byla v souladu s čl. 4 odst. 2 uzavřena dohoda, která umožňuje výkon doplňkového dozoru podle této přílohy orgánů dohledu jiného členského státu.

Drží-li holdingová pojišťovna, smíšená finanční holdingová společnost nebo pojišťovna či zajišťovna z třetí země navazující účasti v holdingové pojišťovně, smíšené finanční holdingové společnosti nebo pojišťovně či zajišťovně z třetí země, mohou členské státy použít výpočet stanovený v této příloze pouze na úrovni nejvyššího mateřského podniku pojišťovny nebo zajišťovny, která je holdingovou pojišťovnou, smíšenou finanční holdingovou společností nebo pojišťovnou či zajišťovnou z třetí země.“

4) Bod 3 se nahrazuje tímto:

„3. Příslušné orgány zajistí, aby se výpočty obdobné výpočtům popsaným v příloze I prováděly na úrovni holdingové pojišťovny, smíšené finanční holdingové společnosti, pojišťovny z třetí země nebo zajišťovny z třetí země.

Obdoba spočívá v použití obecných zásad a metod popsaných v příloze I na úrovni holdingové pojišťovny, smíšené finanční holdingové společnosti, pojišťovny z třetí země nebo zajišťovny z třetí země.

Výhradně pro účely tohoto výpočtu se s mateřským podnikem nakládá tak, jako kdyby byl pojišťovnou nebo zajišťovnou, na niž se vztahují:

- nulový požadavek solventnosti, pokud se jedná o holdingovou pojišťovnu nebo smíšenou finanční holdingovou společnost,
- požadavek solventnosti určený podle zásad oddílu 2.3 přílohy I, pokud se jedná o pojišťovnu z třetí země nebo zajišťovnu z třetí země,
- stejné podmínky, jako jsou stanoveny v čl. 16. odst. 1 směrnice 73/239/EHS nebo v článku 18 směrnice 79/267/EHS, pokud jde o položky, které přicházejí v úvahu pro míru solventnosti.“

PŘÍLOHA II

V příloze I směrnice 2002/87/ES pod nadpisem „II. Metody technického výpočtu“ se metody 3 a 4 nahrazují tímto:

„Metoda 3: ‚metoda kombinace‘

Príslušné orgány mohou umožnit kombinaci metod 1 a 2.“

PŘÍLOHA III

Ve směrnici 2006/48/ES se bod 30 oddílu 3 části 3 přílohy X nahrazuje tímto:

- „30. V případě, že má být pokročilý přístup k měření používán mateřskou úvěrovou institucí v EU a jejími dceřinými podniky, nebo dceřinými podniky mateřské finanční holdingové společnosti v EU nebo mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v EU, musí žádost zahrnovat popis metodiky používané k rozdělení kapitálu k operačnímu riziku mezi jednotlivé subjekty ve skupině.“
-